

Holy Bible

Aionian Edition®

Sveta Pismo
Serbian Karadzic/Danicic Latin
Gospel Primer

Pregled Sadržaja

Predgovor
Postanak 1-4
Jovanu 1-21
Apokalipsa 19-22
66 Stihove
Vodič za Čitaoce
Rečnik
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveta Pismo
Serbian Karadzic/Danicic Latin
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 12/28/2024
Source copyright: Public Domain
Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 4.21.5 (Pro) on 1/28/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Predgovor

Srpski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

*I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše
i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.*

Postanak 3:24

Postanak

1 U poèetku stvori Bog nebo i zemlju. **2** A zemlja bješe bez oblièja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. **3** I reèe Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. **4** I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5** I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noæ. I bi veèe i bi jutro, dan prvi. **6** Potom reèe Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. **7** I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. **8** A svod nazva Bog nebo. I bi veèe i bi jutro, dan drugi. **9** Potom reèe Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako. **10** I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro. **11** Opet reèe Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje raða rod po svojim vrstama, u kojem æe biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. **12** I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje raða rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. **13** I bi veèe i bi jutro, dan treæi. **14** Potom reèe Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noæ, da budu znaci vremenima i danima i godinama; **15** I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. **16** I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo veæe da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja noæu, i zvijezde. **17** I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju. **18** I da upravljaju danom i noæu, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** I bi veèe i bi jutro, dan èetvrti. **20** Potom reèe Bog: neka vrve po vodi žive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski. **21** I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se mièu, što provrješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama nijihovijem. I vidje Bog da je dobro; **22** I blagoslovi ih Bog govoreæi: raðajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se množe na zemlji. **23** I bi veèe i bi jutro, dan peti. **24** Potom reèe Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama nijihovijem, stoku i sitne životinje i zvijeri zemaljske po vrstama nijihovijem. I bi tako. **25** I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama nijihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne životinje na zemlji po vrstama nijihovijem.

I vidje Bog da je dobro. **26** Potom reèe Bog: da naèinimo èovjeka po svojemu oblièju, kao što smo mi, koji æe biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svijeh životinja što se mièu po zemlji. **27** I stvori Bog èovjeka po oblièju svojemu, po oblièju Božnjemu stvori ga; muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih Bog, i reèe im Bog: raðajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se mièe po zemlji. **29** I još reèe Bog: evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to æe vam biti za hranu. **30** A svjemu zvjerinju zemaljskom i svjemu pticama nebeskim i svjemu što se mièe na zemlji i u èem ima duša živa, dao sam svu travu da jedu. I bi tako. **31** Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veèe i bi jutro, dan šesti.

2 Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova. **2** I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja uèini; i poèinu u sedmi dan od svijeh djela svojih, koja uèini; **3** I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan poèinu od svijeh djela svojih, koja uèini; **4** To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo, **5** I svaku biljku poljsku, dokle je još ne bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer Gospod Bog još ne pusti dažda na zemlju, niti bješe èovjeka da radi zemlju, **6** Ali se podizaše para sa zemlje da natapa svu zemlju. **7** A stvori Gospod Bog èovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta èovjek duša živa. **8** I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti èovjeka, kojega stvori. **9** I uèini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrta i drvo od znanja dobra i zla. **10** A voda tecijaše iz Edema natapajuæi vrt, i odande se dijeljaše u èetiri rijeke. **11** Jednoj je ime Fison, ona teèe oko cijele zemlje Evilske, a ondje ima zlata, **12** I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i dragoga kamena oniha. **13** A drugoj je rijeci ime Geon, ona teèe oko cijele zemlje Huske. **14** A treæoj je rijeci ime Hidekel, ona teèe k Asirskoj. A èetvrtu je rijeka Efrat. **15** I uzevši Gospod Bog èovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da

ga èuva. **16** I zaprijeti Gospod Bog èovjeku govoreæi: prevari, te jedoh. **14** Tada reèe Gospod Bog zmiji: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; **17** Ali s drveta kad si to uèinila, da si prokleta mimo svako živinèe od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan i mimo sve zvijeri poljske; na trbuhu da se vuèeš i okusiš s njega, umrijeæeš. **18** I reèe Gospod Bog: nije prah da jedeš do svojega vijeka. **15** I još meæem dobro da je èovjek sam; da mu naèinem druga prema neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena njemu. **19** Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri tvojega i sjemena njezina; ono æe ti na glavu stajati poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi a ti æeš ga u petu ujedati. **16** A ženi reèe: tebi æu kako æe koju nazvati, pa kako Adam nazove koju mnoge muke zadati kad zatrudniš, s mukama æeš životinju onako da joj bude ime; **20** I Adam nadjede djecu raðati, i volja æe tvoja stajati pod vlašæu muža ime svakom živinèetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj tvojega, i on æe ti biti gospodar. **17** Pa onda reèe zvijeri poljskoj; ali se ne naðe Adamu drug prema Adamu: što si poslušao ženu i okusio s drveta s njemu. **21** I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, kojega sam ti zabranio rekavši da ne jedeš s njega, te zaspas; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni zemlja da je prokleta s tebe; s mukom æeš se od mesom; **22** I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje nje hraniti do svojega vijeka; **18** Trnje i korov æe ti uze Adamu, i dovede je k Adamu. **23** A Adam reèe: raðati, a ti æeš jesti zelje poljsko; **19** Sa znojem lica sada eto kost od mojih kosti, i tijelo od mojega tijela. svojega ješæeš hljeb, dokle se ne vratiš u zemlju od Neka joj bude ime èovjeæica, jer je uzeta od èovjeka. koje si uzet; jer si prah, i u prah æeš se vratiti. **20** I **24** Zato æe ostaviti èovjek oca svojega i mater svoju, i Adam nadjede ženi svojoj ime Jeva, zato što je ona prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. mati svjema živima. **21** I naèini Gospod Bog Adamu **25** A bjehu oboje goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih i ženi njegovoj haljine od kože, i obuèe ih u njih. sramota.

3 Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reèe ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu? **2** A žena reèe zmiji: mi jedemo roda sa svakoga drveta u vrtu; **3** Samo roda s onoga drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. **4** A zmija reèe ženi: neæete vi umrijeti; **5** Nego zna Bog da æe vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oèi, pa æete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo. **6** I žena videæi da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojemu, te i on okusi. **7** Tada im se otvoriš oèi, i vidješe da su goli; pa spletoslišæa smokova i naèiniše sebi pregaæe. **8** I zaèuše glas Gospoda Boga, koji iðaše po vrtu kad zahladi; i sakri se Adam i žena mu ispred Gospoda Boga među drveta u vrtu. **9** A Gospod Bog viknu Adama i reèe mu: gdje si? **10** A on reèe: èuh glas tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih. **11** A Bog reèe: ko ti kaza da si go? da nijesi jeo s onoga drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega? **12** A Adam reèe: žena koju si udružio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh. **13** A Gospod Bog reèe gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar sam ženi: zašto si to uèinila? A žena odgovori: zmija me ja èuvar brata svojega? **10** A Bog reèe: šta uèini! glas

22 I reèe Gospod Bog: eto, èovjek posta kao jedan od nas znajuæi što je dobro što li zlo; ali sada da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i okusi, te dovjeka živi. **23** I Gospod Bog izagna ga iz vrtu Edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzet; **24** I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.

4 Iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Kajina, i reèe: dobih èovjeka od Gospoda. **2** I rodi opet brata njegova Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar. **3** A poslije nekoga vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskoga; **4** A i Avelj prinese od prvina stada svojega i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos, **5** A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijeni. **6** Tada reèe Gospod Kajinu: što se srdiš? što li ti se lice promijeni? **7** Neæeš li biti mio, kad dobro èiniš? a kad ne èiniš dobro, grijeh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vlašæu, i ti si mu stariji. **8** Poslije govoraše Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad bijahu u polju, skoèi Kajin na Avelja brata svojega, i ubi ga. **9** Tada reèe Gospod Kajinu: gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar sam ženi: zašto si to uèinila? A žena odgovori: zmija me ja èuvar brata svojega? **10** A Bog reèe: šta uèini! glas

krvi brata tvojega više sa zemlje k meni. 11 I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvojega iz ruke tvoje. 12 Kad zemlju uzradiš, neće ti više davati blaga svojega. Bićeš potukač i bjegunac na zemlji. 13 A Kajin reče Gospodu: krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti. 14 Evo me tjeraš danas iz ove zemlje da se krijem ispred tebe, i da se skitam i potucam po zemlji, pa će me ubiti kome udesi. 15 A Gospod mu reče: zato ko ubije Kajina, sedam će se puta to pokojati. I načini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko ga udesi. 16 I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji Naidskoj na istoku prema Edemu. 17 I pozna Kajin ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Enohu. I sazida grad i prozva ga po imenu sina svojega Enoh. 18 A Enohu rodi se Gaiad; a Gaiad rodi Maleleila; a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha. 19 I uze Lameh dvije žene: jednoj bješe ime Ada a drugoj Sela. 20 I Ada rodi Jovila; od njega se narodiše koji žive pod šatorima i stoku pasu. 21 A bratu njegovu bješe ime Juval; od njega se narodiše gudači i svirači. 22 A i Sela rodi Tovela, koji bješe vješt kovati svašta od mjeti i od gvožđa; a sestra Tovelu bješe Noema. 23 I reče Lameh svojima ženama, Adi i Selu: ēujte glas moj, žene Lamehove, poslušajte riječi moje: ubiaju ēovjeka za ranu svoju i mladića za masnicu svoju. 24 Kad će se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh će sedamdeset i sedam puta. 25 A Adam opet pozna ženu svoju, i ona rodi sina, i nadje mu ime Sit, jer mi, reče, Bog dade drugoga sina za Avelja, kojega ubi Kajin. 26 I Situ se rodi sin, kojemu nadjede ime Enos. Tada se poče prizivati ime Gospodnje.

A Isus govoraše: oće! oprosti im; jer ne znadu šta èine.

A dijeleæi njegove haljine bacahu kocke.

Luki 23:34

Jovanu

1 U poèetku bješe rijeè, i rijeè bješe u Boga, i Bog bješe rijeè. **2** Ona bješe u poèetku u Boga. **3** Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. **4** U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. **5** I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze. **6** Posla Bog èovjeka po imenu Jovanu. **7** Ovaj doèe za svjedoèanstvo da svjedoèi za vidjelo da svi vjeruju kroza nj. **8** On ne bješe vidjelo, nego da svjedoèi za vidjelo. **9** Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga èovjeka koji dolazi na svijet. **10** Na svjetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. **11** K svojima doèe, i svoji ga ne primiše. **12** A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo, **13** Koji se ne rodile od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. **14** I rijeè postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca. **15** Jovan svjedoèi za njega i vièe govoreæi: ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe. **16** I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za blagodaæu. **17** Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista. **18** Boga niko nije video nikad: jedinorodni sin koji je u naruèju oèinom, on ga javi. **19** I ovo je svjedoèanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz Jerusalima sveštenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti? **20** I on prizna, i ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos. **21** I zapitaše ga: ko si dakle? Jesi li Ilijia? I reèe: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam. **22** A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe? **23** Reèe: ja sam glas onoga što vièe u pustinji: poravnite put Gospodnj; kao što kaza Isajia prorok. **24** I bijahu poslanici od fariseja, **25** I zapitaše ga govoreæi mu: zašto dakle kršæavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilijia ni prorok? **26** Odgovori im Jovan govoreæi: ja kršæavam vodom, a među vama stoji koga vi ne znate. **27** On je onaj što æe doæi za mnom, koji bješe preda mnom; kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obuæi njegovoj. **28** Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršæavaše. **29** A sjutradan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i reèe: gle, jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta. **30** Ovo je onaj za koga ja rekoh: za

mnom ide èovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe. **31** I ja ga ne znadoh: nego da se javi Izraelju zato ja doðoh da krstim vodom. **32** I svjedoèi Jovan govoreæi: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu. **33** I ja ga ne znadoh: nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi reèe: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji æe krstit Duhom svetijem. **34** I ja vidjeh i zasvjedoèih da je ovaj sin Božij. **35** A sjutradan opet stajaše Jovan i dvojica od uèenika njegovih, **36** I vidjevši Isusa gdje ide, reèe: gle, jagnje Božije. **37** I èuše ga oba uèenika kad govorase, i otidoše za Isusom. **38** A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reèe im: šta æete? A oni mu rekoše: Ravi! koje znaèi: uèitelju) gdje stojiš? **39** I reèe im: dođite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata. **40** A jedan od dvojice koji èuše od Jovana i iðahu za njim bijaše Andrija brat Simona Petra; **41** On nađe najprije brata svojega Simona, i reèe mu: mi nađosmo Mesiju, koje znaèi Hristos. **42** I dovede ga k Isusu. A Isus pogledavši na nj reèe: ti si Simon, sin Jonin; ti æeš se zвати Kifa, koje znaèi Petar. **43** A sjutradan namisli iziæi u Galileju, i nađe Filipa, i reèe mu: hajde za mnom. **44** A Filip bješe iz Vitsaide iz grada Andrijina i Petrova. **45** Filip nađe Natanaile, i reèe mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nađosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta. **46** I reèe mu Natanailo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reèe mu Filip: dođi i vidi. **47** A Isus vidjevši Natanaile gdje ide k njemu reèe za njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva. **48** Reèe mu Natanailo: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reèe mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom. **49** Odgovori Natanailo i reèe mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car Izrailjev. **50** Odgovori Isus i reèe mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom zato vjeruješ; vidjeæeš više od ovoga. **51** I reèe mu: zaista, zaista vam kažem: otsele æete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije gdje se penju i silaze k sinu èovjekijemu.

2 I u treæi dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova. **2** A pozvan bješe i Isus i uèenici njegovi na svadbu. **3** I kad nesta vina, reèe mati Isusova njemu: nemaju vina. **4** Isus joj reèe: što je meni do tebe ženo? Još nije došao moj èas. **5** Reèe mati njegova slugama: što god vam reèe uèinite. **6**

A ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamaña, se? 5 Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se postavljenijeh po obièaju Jevrejskoga èišæenja, koji ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uæi u carstvo uzimahu po dva ili po tri vedra. 7 Reèe im Isus: Božije. 6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha. 8 I rođeno od Duha, duh je. 7 Ne èudi se što ti rekoh: reèe im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše. 9 valja vam se nanovo roditi. 8 Duh diše gdje hoæe, i A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, glas njegov èuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda i ne znadijaše otkuda je a sluge znadijahu koje su ide; tako je svaki èovjek koji je rođen od Duha. 9 zahvatile vodu zovnu kum ženika, 10 I reèe mu: Odgovori Nikodim i reèe mu: kako može to biti? 10 svaki èovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju Isus odgovori i reèe mu: ti si uèitelj Izrailjev, i to li ne onda rðavije; a ti si èuvao dobro vino doslije. 11 Ovo znaš? 11 Zaista, zaista ti kažem da mi govorimo što uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i znamo, i svjedoèimo što vidjesmo, i svjedoèanstva pokaza slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovaše ga. našega ne primate. 12 Kad vam kazah zemaljsko 12 Potom siðe u Kapernaum, on i mati njegova, i pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam kažem braæea njegova, i uèenici njegovi, i ondje stajaše ne nebesko? 13 I niko se ne pope na nebo osim koji mnogo dana. 13 I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziðe siðe s neba, sin èovjeèij koji je na nebu. 14 I kao Isus u Jerusalim. 14 I naðe u crkvi gdje sjede oni što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba sin što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce èovjeèij da se podigne, 15 Da nijedan koji ga vjeruje mijenjahu. 15 I naèinivši biè od uzica, izgna sve iz ne pogine, nego da ima život vjeèni: (aiònos g166) crkve, i ovce i volove; i mijenjaèima prosu novce i 16 Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega stolove ispremata; 16 I reèe onima što prodavahu jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne golubove: nosite to odavde, i ne èinite od doma oca pogine, nego da ima život vjeèni. (aiònos g166) 17 Jer mojega doma trgovækoga. 17 A uèenici se njegovi Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, opomenuše da u pismu stoji: revnost za kuæeu twoju nego da se svijet spase kroza nj. 18 Koji njega vjeruje izjede me. 18 A Jevreji odgovarajuæi rekoše mu: ne sudi mu se, a koji ne vjeruje veæ je osuðen, jer kakav nam znak pokazuješ, da to možeš èiniti? 19 ne vjerova u ime jedinorodnoga sina Božijega. 19 Isus odgovori i reèe im: razvalite ovu crkvu, i za tri A sud je ovaj što vidjelo doðe na svijet, i ljudima dana æu je podignuti. 20 A Jevreji rekoše: èetrdeset omilje veæema tama negoli vidjelo; jer njihova djela i šest godina graðena je ova crkva, i ti za tri dana bijahu zla. 20 Jer svaki koji zlo èini mrzi na vidjelo i da je podigneš? 21 A on govoraše za crkvu tijela ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer svojega. 22 A kad usta iz mrtvijeh, opomenuše se su zla. 21 A ko istinu èini ide k vidjelu, da se vide uèenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovaše pismu i djela njegova, jer su u Bogu uèinjena. 22 A potom rijeèi koju reèe Isus. 23 A kad bješe u Jerusalimu doðe Isus i uèenici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje na praznik pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, življaše s njima i kršæavaše. 23 A Jovan kršæavaše videæi èudesa njegova koja èinijaše. 24 Ali Isus u Enonu blizu Salima, jer ondje bješe mnogo vode; i ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše, 25 I dolažahu te ih kršæavaše. 24 Jer još ne bijaše Jovan ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer sam baèen u tamnicu. 25 Tada postade raspra meðu znadijaše šta bješe u èovjeku.

3 Bijaše pak èovjek meðu farisejima, po imenu

Nikodim, knez Jevrejski. 2 Ovaj doðe k Isusu noæu i reèe mu: Ravi! znamo da si ti uèitelj od Boga došao; jer niko ne može èudesa ovijeh èiniti koja ti èiniš ako nije Bog s njim. 3 Odgovori Isus i reèe mu: zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega. 4 Reèe Nikodim njemu: kako se može èovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put uæi u utrobu matere svoje i roditi

uèenicima Jovanovijem i Jevrejima oko èišæenja. 26

I doðoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo on kršæava, i svi idu k njemu. 27 Jovan odgovori i reèe: ne može èovjek ništa primati ako mu ne bude dano s neba. 28 Vi sami meni svjedoèite da rekoh: ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim. 29 Ko ima nevjестu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sluša ga, i radošæu raduje se glasu ženikovu. Ova dakle radost moja ispuni se. 30 Onaj treba da raste, a ja da

se umaljujem. **31** Koji odozgo dolazi nad svima je; gori ni u Jerusalimu. **22** Vi ne znate èemu se molite; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji a mi znamo èemu se molimo: jer je spasenije od dolazi s neba nad svima je. **32** I što vidje i èu ono Jevreja. **23** Ali ide vrijeme, i veæ je nastalo, kad æe svjedoèi; i svjedoèanstva njegova niko ne prima. **33** se pravi bogomolci moliti ocu duhom i istinom, jer Koji primi njegovo svjedoèanstvo, potvrdi da je Bog otac hoæe takovijeh bogomoljaca. **24** Bog je duh; i istinit. **34** Jer koga Bog posla, onaj rijeèi Božije govori: koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole. jer Bog Duha ne daje na mjeru. **35** Jer otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove. **36** Ko vjeruje sina, ima život vjeèni; a ko ne vjeruje sina, neæee vidjeti života, nego gnjev Božij ostaje na njemu. (aiònios g166)

4 Kad razumje dakle Gospod da su èuli fariseji da

Isus više uèenika dobija i kršæava nego Jovan **2** Isus pak sam ne kršæavaše nego uèenici njegovi **3** Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju. **4** A valjalo mu je proæi kroz Samariju. **5** Tako doðe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josifu sinu svojemu. **6** A ondje bijaše izvor Jakovljev; i Isus umoran od puta sjeðaše na izvoru; a bješe oko šestoga sahata. **7** Doðe žena Samarjanka da zahvati vode; reèe joj Isus: daj mi da pijem. **8** Jer uèenici njegovi bijahu otisli u grad da kupe jela.) **9** Reèe mu žena Samarjanka: kako ti, Jevrejin buduæi, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Jevreji ne mijesaju sa Samarjanima. **10** Odgovori Isus i reèe joj: da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu. **11** Reèe mu žena: Gospode! ni zahvatiti nemaš èim, a studenac je dubok; odakle æes dakle uzeti vodu živu? **12** Eda li si ti veæi od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova? **13** Odgovori Isus i reèe joj: svaki koji pije od ove vode opet æe ožednjeti; **14** A koji pije od vode koju æeu mu ja dati neæee ožednjeti dovijeka; nego voda što æeu mu ja dati bjeæe u njemu izvor vode koja teèe u život vjeèni. (aiòn g165, aiònios g166) **15** Reèe mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu. **16** Reèe joj Isus: idi zovni muža svojega, i doði ovamo. **17** Odgovori žena i reèe mu: nemam muža. Reèe joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; **18** Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala. **19** Reèe mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok. **20** Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje se treba moliti. **21** Reèe joj Isus: ženo! vjeruj mi da ide vrijeme kad se neæete moliti ocu ni na ovoj

smrti. **48** I reèe mu Isus: ako ne vidite znaka i èuðesa, on èini ono i sin èini onako; **20** Jer otac sina ljubi, i ne vjerujete. **49** Reèe mu carev èovjek: Gospode! sve mu pokazuje što sam èini; i pokazaæe mu veæa siði dok nije umrlo dijete moje. **50** Reèe mu Isus: idi, djela od ovijeh da se vi èudite. **21** Jer kako što otac sin je tvój zdrav. I vjerova èovjek rijeèi koju mu reèe podiže mrtve i oživljuje, tako i sin koje hoæe oživljuje. Isus, i poðe. **51** I odmah kad on silaðaše, gle, sretoše **22** Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud dade sinu, ga sluge njegove i javiše mu govoræi: sin je tvój **23** Da svi poštiju sina kao što oca poštiju. Ko ne zdrav. **52** Tada pitaše za sahat u koji mu lakše bi; i poštije sina ne poštije oca koji ga je poslao. **24** kazaða mu: juèe u sedmom sahatu pusti ga groznica. Zaista, zaista vam kažem: ko moju rijeè sluša i vjeruje **53** Tada razumje otac da bješe onaj sahat u koji mu onome koji je mene poslao, ima život vjeèni, i ne reèe Isus: sin je tvój zdrav. I vjerova on i sva kuæa dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. (aiðnios njegova. **54** Ovo opet drugo èudo uèini Isus kad doðe **g166**) **25** Zaista, zaista vam kažem: ide èas, i veæ je iz Judeje u Galileju.

5 A potom bješe praznik Jevrejski, i iziðe Isus u Jerusalim. **2** U Jerusalimu pak kod Ovèijeh vrata ima banja, koja se zove Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova, **3** U kojima ležaše mnoðtvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji èekahu da se zaljulja voda; **4** Jer anðeo Gospodnjii silaðaše u odreðeno vrijeme u banju i muæaše vodu; i koji najprije ulaðaše pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu. **5** A ondje bijaðe jedan èovjek koji trideset i osam godina bješe bolestan. **6** Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je veæ odavno bolestan, reèe mu: hoæeš li da budeš zdrav? **7** Odgovori mu bolesni: da, Gospode; ali nemam èovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja doðem drugi siðe prije mene. **8** Reèe mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi. **9** I odmah ozdravi èovjek, i uvezvi odar svoj hoðaše. A taj dan bješe subota. **10** Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi: danas je subota i ne valja ti odra nositi. **11** A on im odgovori: koji me iscijeli on mi reèe: uzmi odar svoj i hodi. **12** A oni ga zapitaše: ko je taj èovjek koji ti reèe: uzmi odar svoj i hodi? **13** A iscijeljeni ne znadijaðe ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bješe na mjestu. **14** A potom ga naðe Isus u crkvi i reèe mu: eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore. **15** A èovjek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga iscijeli. **16** I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer èinjaja òe u subotu. **17** A Isus im odgovaraðe: otac moj doslije èini, i ja èinim. **18** I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju ñto ne samo kvaraðe suboto nego i ocem svojijem nazivaðe Boga i graðaðe se jednak Bogu. **19** A Isus odgovarajuði reèe im: zaista, zaista vam kažem: sin ne može niðta èiniti sam od sebe nego što vidi da otac èini; jer što

on poštjuje sina kao što oca poštju. Ko ne poštije sina ne poštije oca koji ga je poslao. **24** Zaista, zaista vam kažem: ko moju rijeè sluša i vjeruje onome koji je mene poslao, ima život vjeèni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. (aiðnios **g166**) **25** Zaista, zaista vam kažem: ide èas, i veæ je nastao, kad æe mrtvi èuti glas sina Božijega, i èuvši oživljjeti. **26** Jer kako što otac ima život u sebi, tako dade i sinu da ima život u sebi; **27** I dade mu vlast da i sud èini, jer je sin èovjeèij. **28** Ne divite se ovome, jer ide èas u koji æe svi koji su u grobovima èuti glas sina Božijega, **29** I iziæi æe koji su èinili dobro u vaskrsenije života, a koji su èinili zlo u vaskrsenije suda. **30** Ja ne mogu niðta èiniti sam od sebe; kako èujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju oca koji me je poslao. **31** Ako ja svjedoèim za sebe, svjedoèanstvo moje nije istinito. **32** Ima drugi koji svjedoèi za mene; i znam da je istinito svjedoèanstvo što svjedoèi za mene. **33** Vi poslaste k Jovanu, i posvjedoèi vam za istinu; **34** A ja ne primam svjedoèanstva od èovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete. **35** On bješe vidjelo koje goraðe i svijetljaðe, a vi se htreste malo vremena radovati njegovu svijetljenju. **36** Ali ja imam svjedoèanstvo veæe od Jovanova; jer poslovi koje mi dade otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim svjedoèe za mene da me otac posla. **37** I otac koji me posla sam svjedoèi za mene. Ni glasa njegova kad èuste ni lica njegova vidjeste. **38** I rijeèi njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga on posla. **39** Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima život vjeèni; i ona svjedoèe za mene. (aiðnios **g166**) **40** I neæete da doðete k meni da imate život. **41** Ja ne primam slave od ljudi. **42** Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi. **43** Ja doðoh u ime oca svojega i ne primate me; ako drugi doðe u ime svoje, njega æete primiti. **44** Kako vi možete vjerovati kad primate slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tražite? **45** Ne mislite da æeu vas tužiti ocu; ima koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate. **46** Jer da ste vjerovali Mojsiju tako

biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene. **47** A kad njegovijem pismima ne vjerujete kako æete vjerovati mojnjem rijeèima?

6 Potom otide Isus preko mora Galilejskoga kod

Tiverijade. **2** I za njim iðaše mnošto naroda, jer viðahu èudeza njegova koja èinjaje na bolesnicima. **3** A Isus iziðe na goru, i ondje sjeðaše s uèenicima svojnjem. **4** A bijaše blizu pasha praznik Jevrejski. **5** Podignuvši dakle Isus oèi, i vidjevši da mnošto naroda ide k njemu, reèe Filipu: gdje æemo kupiti hljeba da ovi jedu? **6** A ovo govoraše kušajuæi ga, jer sam znadijaše šta æe èiniti. **7** Odgovori mu Filip: dvjesta groša hljeba nije dosta da svakome od njih po malo dopadne. **8** Reèe mu jedan od uèenika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra: **9** Ovdje ima jedno momèe koje ima pet hljebova jeèemenijeh i dvije ribe; ali šta je to na toliki svijet! **10** A Isus reèe: posadite ljude. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada. **11** A Isus uzevši one hljbove, i davši hvalu, dade uèenicima, a uèenici onima koji bijahu posaðeni; tako i od riba koliko htješe. **12** I kad se nasitiše, reèe uèenicima svojnjem: skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne. **13** I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova jeèemenijeh što preteèe iza onijeh što su jeli. **14** A ljudi vidjevši èudo koje uèini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji treba da doðe na svijet. **15** A kad razumje Isus da hoæe da doðu da ga uhvate i da ga uèine carem, otide opet u goru sam. **16** A kad bi uveèe siðoše uèenici njegovi na more, **17** I uðoše u laðu, i poðoše preko mora u Kapernaum. I veæ se bijaše smrklo, a Isus ne bješe doðao k njima. **18** A more se podizaše od velikoga vjetra. **19** Vozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i doðao blizu do laðe, i uplaðiše se. **20** A on im reèe: ja sam; ne bojte se. **21** Onda ga s radošeau uzeše u laðu; i odmah laða bi na zemlji u koju iðahu. **22** Sjutradan pak narod koji stajaše preko mora kad vidje da laðe druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju uðoše uèenici njegovi, i da ne uðe Isus s uèenicima svojnjem u laðu nego sami uèenici njegovi otidoše, **23** A druge laðe iz Tiverijade doðoše blizu onog mjeseta gdje jedoše hljeb kad Gospod dade hvalu, **24** Kad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni uèenika njegovijeh, uðoše i oni u laðe, i doðoše u

Kapernaum da traže Isusa. **25** I našavši ga preko mora rekoše mu: Ravi! kad si doðao ovamo? **26** Isus im odgovori i reèe: zaista, zaista vam kažem: ne tražite me što èudeza vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se. **27** Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vjeèni život, koje æe vam dati sin èovjeèij, jer ovoga potvrdi otac Bog. (aiònios g166) **28** A oni mu rekoše: šta æemo èiniti da radimo djela Božija? **29** Odgovori Isus i reèe im: ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. **30** A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da vjerujemo? Šta radiš ti? **31** Ocevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu. **32** Tada im reèe Isus: zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba; **33** Jer je hljeb Božij onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. **34** Tada mu rekoše: Gospodel! daj nam svagda taj hljeb. **35** A Isus im reèe: ja sam hljeb života: koji meni dolazi neæe ogladnjeti, i koji mene vjeruje neæe nikad ožednjeti. **36** Nego vam kazah da me i vidjeste i ne vjerujete. **37** Sve što meni daje otac k meni æe doæi; i koji dolazi k meni neæu ga istjerati napolje. **38** Jer siðoh s neba ne da èinim volju svoju, nego volju oca koji me posla. **39** A ovo je volja oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan. **40** A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima život vjeèni; i ja æeu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. (aiònios g166) **41** Tada vikahu Jevreji na njega što reèe: ja sam hljeb koji siðe s neba. **42** I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znamo oca i mater? kako dakle on govor: ja siðoh s neba? **43** Onda Isus odgovori i reèe im: ne viète meðu sobom. **44** Niko ne može doæi k meni ako ga ne dovuèe otac koji me posla; i ja æeu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. **45** U prorocima stoji napisano: i biæe svi nauèeni od Boga. Svaki koji èuje od oca i nauèi, doæi æe k meni. **46** Ne da je ko video oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca. **47** Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene ima život vjeèni. (aiònios g166) **48** Ja sam hljeb života. **49** Ocevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomriješe. **50** Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre. **51** Ja sam hljeb živi koji siðe s neba; koji jede od ovoga hljeba življeæe vavijek; i hljeb koji æeu ja dati tijelo je

moje, koje æeu dati za život svijeta. (aiōn g165) 52 A praznik ovaj: ja još neæeu iziæi na praznik ovaj, jer se Jevreji se preprihaju među sobom govoreæi: kako moje vrijeme još nije navršilo. 9 Rekavši im ovo osta može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo? 53 A u Galileji. 10 A kad iziðoše braæea njegova na praznik, Isus im reèe: zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete tada i sam iziðe, ne javno nego kao tajno. 11 A Jevreji tijela sina èovjekije i ne pijete krvi njegove, neæete ga tražahu na praznik i gorovahu: gdje je on? 12 I imati života u sebi. 54 Koji jede moje tijelo i piye moju bijahu za nj mnoge raspre u narodu: jedni gorovahu krv ima život vjeèni, i ja æeu ga vaskrsnuti u pošljednji da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod. 13 Ali niko dan: (aiōnios g166) 55 Jer je tijelo moje pravo jelo i krv ne govoraše javno za nj od straha Jevrejskoga. 14 moja pravo piæe. 56 Koji jede moje tijelo i piye moju Ali odmah u polovini praznika iziðe Isus u crkvu i krv stoji u meni i ja u njemu. 57 Kao što me posla uæaše. 15 I divljahu se Jevreji govoreæi: kako ovaj živi otac, i ja živim oca radi; i koji jede mene i on æe zna knjige a nije se ueòio? 16 Tada im odgovori Isus i živjeti mene radi. 58 Ovo je hlijeb koji siðe s neba: reèe: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i pomriješe; koji poslao. 17 Ko hoæee njegovu volju tvoriti, razumjeæee jede hlijeb ovaj življeæe vavijek. (aiōn g165) 59 Ovo je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe gorovim. reèe u zbornici kad uæaše u Kapernaumu. 60 Tada 18 Koji gorovi sam od sebe, slavu svoju traži; a ko mnogi od uæenika njegovijeh koji slušahu rekoše: traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema ovo je tvrda besjeda! ko je može slušati? 61 A Isus u njemu nepravde. 19 Ne dade li Mojsije vama zakon znajuæi u sebi da uæenici njegovi vièu na to, reèe i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto tražite da im: zar vas ovo sablažnjava? 62 A kad vidite sina me ubijete? 20 Odgovori narod i reèe: je li ðavo u èovjekije da odlazi gore gdje je prije bio? 63 Duh tebi? ko traži da te ubije? 21 Odgovori Isus i reèe im: je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Rijeèi jedno djelo uæinjih i svi se divite tome. 22 Mojsije vam koje vam ja rekoh duh su i život su. 64 Ali imaju neki dade da se obrezujete ne kao da je od Mojsija nego među vama koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od od otaca i u subotu obrezujete èovjeka. 23 Ako se poèetka koji su što ne vjeruju, i ko æe ga izdati. 65 I èovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon reèe: zato vam rekoh da niko ne može doæi k meni Mojsijev, srdite li se na mene što svega èovjeka ako mu ne bude dano od oca mojega. 66 Od tada 24 Ne gledajte ko je ko kad sudite, mnogi od uæenika njegovijeh otidoše natrag, i više nego pravedan sud sudite. 25 Tada gorovahu neki od ne iðahu s njim. 67 A Isus reèe dvanaestorici: da Jerusalimljana: nije li to onaj kojega traže da ubiju? neæete i vi otiæi? 68 Tada mu odgovori Simon Petar: 26 I gle, kako gorovi slobodno i ništa mu ne vele: da Gospode! kome æemo iæi? Ti imas rjeèi vjeèenoga ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos? života. (aiōnios g166) 69 I mi vjerovasmo i poznasmo 27 Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad doðe, da si ti Hristos, sin Boga živoga. 70 Isus im odgovori: neko neæee znati otkuda je. 28 Tada Isus povika u ne izbrah li ja vas dvanaestoricu, i jedan je od vas 29 Tada Isus povika u crkvi uæeæi i reèe: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne doðoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate. 29 Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla. 30 Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu na nj ruke, jer još ne bješe došao èas njegov. 31 A od naroda mnogi ga vjerovaše, i gorovahu: kad doðe Hristos eda li æe više èudesa èiniti nego ovaj što èini? 32 Èuše fariseji od naroda takovi gorov za njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenièki sluge da ga uhvate. 33 Tada reèe Isus: još sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me posla. 34 Tražæete me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi. 35 A Jevreji rekoše među sobom: kuda æe ovaj iæi da ga mi ne

7 I potom hoðaše Isus po Galileji; jer po Judeji ne šæadijaše da hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju. 2 Bijaše pak blizu praznik Jevrejski graðenje sjenica. 3 Tada mu rekoše braæea njegova: iziði odavde i idi u Judeju, da i uæenici tvoji vide djela tvoja koja èiniš; 4 Jer niko ne èiniš što tajno a sam traži da je poznat. Ako to èiniš javi sebe svijetu. 5 Jer ni braæea njegova ne vjerovahu ga. 6 Tada im reèe Isus: vrijeme moje još nije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo. 7 Ne može svijet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja svjedoèim za nj da su djela njegova zla. 8 Vi iziðite na

nađemo? Neæe li iæi meðu rastrkane Grke, i Grke ona reèe: nijedan, Gospode! A Isus joj reèe: ni ja te uæiti? **36** Šta znaæi ova rijeè što reèe: tražiæete me i ne osuðujem, idi, i otsele više ne griješi. **12** Isus im neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? pak opet reèe: ja sam vidjelo svjetu: ko ide za mnom **37** A u pošljednji veliki dan praznika stajaše Isus i neæe hoditi po tami, nego æe imati vidjelo životu. **13** vikaše govoreæi: ko je žedan neka doðe k meni i pije. Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe svjedoæiš: **38** Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz njegova svjedoæanstvo tvoje nije istinito. **14** Isus odgovori i tijela poteæi æe rijeke žive vode. **39** A ovo reèe za reèe im: ako ja svjedoæim sam za sebe istinito je Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime svjedoæanstvo moje: jer znam otkuda doðoh i kuda njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem. **15** Vi još ne bješe proslavljen. **40** A mnogi od naroda èuvi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome. **16** I ako sudim ove rijeèi govorahu: ovo je zaista prorok. **41** Drugi ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac govorahu: ovo je Hristos. A jedni govorahu: zar æe koji me posla. **17** A i u zakonu vaæemu stoji napisano Hristos iz Galileje doæi? **42** Ne kaza li pismo da æe da je svjedoæanstvo dvojice ljudi istinito. **18** Ja sam Hristos doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema koji svjedoæim sam za sebe, i svjedoæi za mene otac odakle bješe David? **43** Tako raspra postade u narodu koji me posla. **19** Tada mu govorahu: gdje je otac njega radi. **44** A neki od njih šæadijahu da ga uhvate; tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni oca mojega; ali niko ne metnu ruku na nj. **45** Doðoše pak sluge ka kad biste znali mene, znali biste i oca mojega. **20** glavarima sveštenièkijem i farisejima; i oni im rekoše: Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u zašto ga ne dovedoste? **46** A sluge odgovoriše: nikad crkví; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. **47** Tada im njegov. **21** A Isus im opet reèe: ja idem, i tražiæete odgovoriše fariseji: zar se i vi prevariste? **48** Vjerova li me; i pomrijeæete u svojemu grijehu; kud ja idem vi ga ko od knezova ili od fariseja? **49** Nego narod ovaj, ne možete doæi. **22** Tada rekoše Jevreji: da se neæe koji ne zna zakona, proklet je. **50** Reèe im Nikodim sam ubiti, što govor: kud ja idem vi ne možete doæi? što dolazi k njemu noæeu, koji bješe jedan od njih: **51** **23** I reèe im: vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh; vi ste Eda li zakon naš суди èovjeku dokle ga najprije ne od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta. **24** Tako sasluša i dozna ñta èini? **52** Odgovoriše mu i rekoše: vam kazah da æete pomrijeti u grijesima svojima; jer nijesi li i ti iz Galileje? Razgledaj i viði da prorok iz Galileje ne dolazi. **53** I otidoše svaki svojoj kuæei.

8 A Isus otide na goru Maslinsku. **2** A ujutru opet doðe u crkvu, i sav narod iðaše k njemu; i sjedavši uèaše ih. **3** A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaæenu u preljubi, i postavivši je na srijedu **4** Rekoše mu: uèitelju! ova je žena uhvaæena sad u preljubi; **5** A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove kamenjem ubijamo; a ti ñta veliš? **6** Ovo pak rekoše kušajuæi ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše prstom po zemlji ne gledajuæi na njih). **7** A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reèe im: koji je meðu vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju. **8** Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji. **9** A kad oni to èuše, i pokarani buduæi od svoje savjesti izlažahu jedan za drugijem poèevši od starješina do pošljednjijeh; i osta Isus sam i žena stoeæei na srijedi. **10** A kad se Isus ispravi, i ne vidjevši nijednoga do samu ženu, reèe joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi! **11** A

ona reèe: nijedan, Gospode! A Isus joj reèe: ni ja te uæiti? **12** Isus im neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? pak opet reèe: ja sam vidjelo svjetu: ko ide za mnom **13** vikaše govoreæi: ko je žedan neka doðe k meni i pije. Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe svjedoæiš: **14** Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz njegova svjedoæanstvo tvoje nije istinito. **15** Vi još ne znate otkuda dolazim i kuda idem. **16** I ako sudim ove rijeèi govorahu: ovo je zaista prorok. **17** A i u zakonu vaæemu stoji napisano Hristos iz Galileje doæi? **18** Ja sam Hristos doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema koji svjedoæim sam za sebe, i svjedoæi za mene otac odakle bješe David? **19** Tako raspra postade u narodu koji me posla. **20** glavarima sveštenièkijem i farisejima; i oni im rekoše: Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u zašto ga ne dovedoste? **21** A sluge odgovoriše: nikad crkví; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. **22** Tada im njegov. **23** A Isus im opet reèe: ja idem, i tražiæete odgovoriše fariseji: zar se i vi prevariste? **24** Vjerova li me; i pomrijeæete u svojemu grijehu; kud ja idem vi ga ko od knezova ili od fariseja? **25** Nego narod ovaj, ne možete doæi. **26** Tada rekoše Jevreji: da se neæe koji ne zna zakona, proklet je. **27** Odgovoriše mu i rekoše: vam kazah da æete pomrijeti u grijesima svojima; jer nijesi li i ti iz Galileje? Razgledaj i viði da prorok iz Galileje ne dolazi. **28** I otidoše svaki svojoj kuæei.

poèetak, kako vam i kažem. **26** Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svjetu što èuh od njega. **27** Ne razumješe dakle da im govorâše za oca. **28** A Isus im reèe: kad podignete sina èovjeæijega, onda æete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne èinim; nego kako me nauæi otac moj onako govorim. **29** I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer ja svagda èinim što je njemu ugodno. **30** Kad ovo govorâše, mnogi ga vjerovaše. **31** Tada Isus govorâše onijem Jevrejima koji mu vjerovaše: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista æete biti uèenici moji, **32** I poznaæete istinu, i istina æe vas izbaviti. **33** Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govorиш da æemo se izbaviti? **34** Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem da je svaki koji èini grijeh rob grijehu. **35** A rob ne ostaje u kuæi vavijek, sin ostaje vavijek.

(aion g165) 36 Ako vas dakle sin izbavi, zaista æete 9 I prolazeæi vidje èovjeka slijepa od roðenja. 2 I biti izbavljeni. 37 Znam da ste sjeme Avraamovo; ali 10 zapitaše ga uèenici njegovi govoreæi: Ravi! ko gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodil slijep? 3 u vas da stane. 38 Ja govorim što vidjeh od oca Isus odgovori: ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego svojega; i vi tako èinite što vidjeste od oca svojega. da se jave djela Božija na njemu. 4 Meni valja raditi 39 Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Avraam. Isus djela onoga koji me posla dok je dan: doæi æe noæ im reèe: kad biste vi bili djeca Avraamova, èinili biste kad niko ne može raditi. 5 Dok sam na svjetu vidjelo djela Avraamova. 40 A sad gledate mene da ubijete, sam svijetu. 6 Rekavši ovo pljunu na zemlju i naèini èovjeka koji vam istinu kazah koju èuh od Boga: tako kao od pljuvanke, i pomaza kalom oèi slijepome, 7 I Avraam nije èinio. 41 Vi èinite djela oca svojega. reèe: idi umij se u banji Siloamskoj koje znaèi poslan). Tada mu rekoše: mi nijesmo rođeni od kurvarstva: Otide dakle i umi se, i doðe gledajuæi. 8 A susjedi i jednoga oca imamo Boga. 42 A Isus im reèe: kad bi koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: nije Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga li ovo onaj što sjeðaše i prošaše? 9 Jedni govorahu: iziðoh i doðoh; jer ne doðoh sam od sebe, nego me on je; a drugi: nalik je na nj. A on govorše: ja sam. on posla. 43 Zašto ne razumijete govor mojega? 10 Tada mu govorahu: kako ti se otvoriše oèi? 11 On Jer ne možete rijeèi mojih da slušate. 44 Vaš je odgovori i reèe: èovjek koji se zove Isus naèini kao, i otac ðavo; i slasti oca svojega hoæete da èinite: on pomaza oèi moje, i reèe mi: idi u banju Siloamsku i je krvnik ljudski od poèetka, i ne stoji na istini; jer umij se. A kad otidoh i umih se, progledah. 12 Tada nema istine u njemu; kad govoroi laž, svoje govori: mu rekoše: gdje je on? Reèe: ne znam. 13 Tada ga jer je laž i otac laži. 45 A meni ne vjerujete, jer ja povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep. istinu govorim. 46 Koji me od vas kori za grijeh? Ako 14 A bješe subota kad naèini Isus kao i otvori mu oèi. li istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete? 47 Ko je od 15 Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on Boga rijeèi Božije sluša; zato vi ne slušate, jer nijeste im reèe: kao metnu mi na oèi, i umih se, i vidim. 16 od Boga. 48 Tada odgovoriše Jevreji i rekoše mu: Tada govorahu neki od fariseja: nije ovaj èovjek od ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: kako ðavo u tebi. 49 Isus odgovori: u meni ðavola nema, može èovjek grješan takova èudesa èiniti? I posta nego poštujem oca svojega; a vi mene sramotite. 50 raspra meðu njima. 17 Rekoše dakle opet slijepcu: A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi. 51 šta veliš ti za njega što ti otvori oèi tvoje? A on reèe: Zaista, zaista vam kažem: ko održi rijeè moju neæee prorok je. 18 Tada Jevreji ne vjerovaše za njega vidjeti smrti dovijeka. (aion g165) 52 Tada mu rekoše da bješe slijep i progleda, dok ne dozvaše roditelje Jevreji: sad vidjesmo da je ðavo u tebi: Avraam umrije onoga što je progledao, 19 I zapitaše ih govoreæi: je i proroci, a ti govorиш: ko održi rijeè moju neæee okusiti li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodil slijep? smrti dovijeka. (aion g165) 53 Eda li si ti veæi od oca kako dakle sad vidi? 20 A roditelji njegovi odgovoriše našega Avraama, koji umrije? I proroci pomriješe: ko im i rekoše: znamo da je ovo sin naš i da se rodil se ti sam gradis? 54 Isus odgovori: ako se ja sam slijep; 21 A kako sad vidi ne znamo; ili ko mu otvori slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, oèi mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam za kojega vi govorite da je vaš Bog. 55 I ne poznajete kaže za sebe. 22 Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se ga, a ja ga znam; i ako reèem da ga ne znam biæu bojahu Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da laža kao vi. Nego ga znam, i rijeè njegovu držim. 56 bude odluèen od zbornice ko ga prizna za Hrista. Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i 23 Zato rekoše roditelji njegovi: on je veliki, pitajte obradova se. 57 Tada mu rekoše Jevreji: još ti nema njega. 24 Tada po drugi put dozvaše èovjeka koji je pedeset godina, i Avraama li si vidio? 58 A Isus im bio slijep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo reèe: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se da je èovjek ovaj grješan. 25 A on odgovori i reèe: Avraam rodio. 59 Tada uzeše kamenje da bace na nj; je li grješan ne znam; samo znam da ja bijah slijep, a Isus se sakri, i iziðe iz crkve prošavši izmeðu njih i a sad vidim. 26 Tada mu opet rekoše: šta ti uèini? otide tako.

kako otvori oèi tvoje? 27 Odgovori im: ja vam veæ

kazah, i ne slušaste; šta æete opet slušati? Veæ ako mene znaju. **15** Kao što mene zna otac i ja znam i vi hoæete uèenici njegovi da budete? **28** A oni ga oca; i dušu svoju polažem za ovce. **16** I druge ovce ukoriše, i rekoše mu: ti si uèenik njegov, a mi smo imam koje nijesu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; uèenici Mojsijevi. **29** Mi znamo da s Mojsijem govorim i èuæe glas moj, i biæe jedno stado i jedan pastir. Bog; a ovoga ne znamo otkuda je. **30** Èovjek odgovori i reèe im: to i jest za èudo, što vi ne znate otkuda je je opet uzmem. **17** Zato me otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da a on otvori oèi moje. **31** A znamo da Bog ne sluša je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio tvori onoga sluša. **32** Otkako je svijeta nije èuveno od oca svojega. **19** Tada opet postade raspra meðu da ko otvori oèi rođenom slijepcu. (aiòn g165) **33** Kad Jevrejima za ove rijeèi. **20** Mnogi od njih govorahu: on ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa èiniti. **34** u njemu je ðavo, i poludio je; šta ga slušate? **21** Odgovoriše i rekoše mu: ti si se rodio sav u grjesima, Drugi govorahu: ove rijeèi nijesu ludoga; zar može pa zar ti nas da uèiš? I istjeraše ga napolje. **35** Èu ðavo slijepima oèi otvorati? **22** A bijaše tada praznik Isus da ga istjeraše napolje; i našavši ga reèe mu: obnovljenja u Jerusalimu, i bješe zima. **23** I hodaše vjeruje li ti sina Božnjega? **36** On odgovori i reèe: Isus u crkvi po trijemu Solomunovu. **24** A Jevreji a koje je, Gospode, da ga vjerujem? **37** A Isus mu ga opkolio, i govorahu mu: dokle æeš müeti duše reèe: i vidio si ga, i koji govoris s tobom on je. **38** A on naše? Ako si ti Hristos kaži nam slobodno. **25** Isus im reèe: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se. **39** I reèe odgovori: ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja Isus: ja doðoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi. **40** I èuše ovo neki od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i mi slijepi? **41** Reèe im Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da vidite, tako vaš grijeh ostaje.

10 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovjej nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk; **2** A koji ulazi na vrata jest pastir ovcama: **3** Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; **4** I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. **5** A za tuðinom neæe da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuðega. **6** Ovu prièu kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza. **7** Tada im reèe Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovcama. **8** Svi koliko ih god doðe prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušaše. **9** Ja sam vrata; ko uðe kroza me spašæe se, i uæi æe i iziæi æe, i pašu æe naæi. **10** Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja doðoh da imaju život i izobilje. **11** Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce, **12** A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih; **13** A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce. **14** Ja sam pastir dobr i znam svoje, i moje **26** Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojih ovaca, kao što vam kazah. **27** Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. **28** I ja æeu im dati život vjeèni, i nikad neæee izginiti, i нико ih neæee oteti iz ruke moje. (aiòn g165, aiònios g166) **29** Otac moj koji mi ih dade veæi je od sviju; i нико ih ne može oteti iz ruke oca mojega. **30** Ja i otac jedno smo. **31** A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. **32** Isus im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onih djela bacate kamenje na me? **33** Odgovoriše mu Jevreji govoreæi: za dobro djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, èovjek buduæi, gradiš se Bog. **34** Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ja rekoh: bogovi ste? **35** Ako one nazva bogovima kojima rijeè Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; **36** Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svijet: hulu na Boga govorish, što rekoh: ja sam sin Božij? **37** Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte mi. **38** Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu. **39** Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izmaæe iz ruku. **40** I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršæavaše; i osta ondje. **41** I mnogi doðoše k njemu i govorahu: Jovan ne uèini nijednoga èuda, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe. **42** I mnogi vjerovaše ga ondje.

11 Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz usta i iziđe, pođoše za njom govoreæi da ide na grob sela Marije i Marte sestre njezine. **2** A Marija, da plaæe onamo. **32** A Marija kako doðe gdje bješe koje brat Lazar bolovaše, bješe ona što pomaza Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreæi mu: Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.) **3** Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat. **33** Onda poslaše sestre k njemu govoreæi: Gospode! Onda Isus kad je vidje gdje plaæe, i gdje plaæeu Judejci gle, onaj koji ti je mio bolestan je. **4** A kad èu Isus, koji doðoše s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade reèe: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, žalostan. **34** I reèe: gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: da se proslavi sin Božij s nje. **5** A Isus ljubljaše Martu Gospode! hajde da vidiš. **35** Udariše suze Isusu. **36** i sestru njezinu i Lazara. **6** A kad èu da je bolestan, Onda Judejci govorahu: gledaj kako ga ljubljaše. **37** tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe. **7** A A neki od njih rekoše: ne moguše li ovaj koji otvori potom reèe uèenicima: hajdemo opet u Judeju. **8** oèi slijepcu uèiniti da i ovaj ne umre? **38** A Isus opet Uèenici mu rekoše: Ravi! sad Judejci šæadijahu da se zgrozi u sebi, i doðe na grob; a bijaše peæina, i te ubiju kamenjem, pa opet hoæeš da ideš onamo? kamen ležaše na njoj. **39** Isus reèe: uzmite kamen. **9** Isus odgovori: nije li dvanaest sahata u danu? ko Reèe mu Marta, sestra onoga što je umro: Gospode! danju ide ne spotièe se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta; veæ smrdi; jer su èetiri dana kako je umro. **40** Isus joj **10** A ko ide noæeu spotièe se, jer nema vidjela u reèe: ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjeæeš slavu njemu. **11** Ovo kaza, i potom reèe im: Lazar, naš Božiju? **41** Uzeše dakle kamen gdje ležaše mrtvac; prijatelj, zaspa; nego idem da ga probudim. **12** Onda a Isus podiže oèi gore, i reèe: oèe! hvala ti što si mu rekoše uèenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, me uslišio. **42** A ja znadoh da me svagda slušaæ; ustaæe. **13** A Isus im reèe za smrt njegovu, a oni nego rekoh naroda radi koji ovdje stoji, da vjeruju mišljahu da govori za spavanje sna. **14** Tada im Isus da si me ti poslao. **43** I ovo rekavši zovnu iza glasa: kaza upravo: Lazar umrije. **15** I milo mi je vas radi Lazar! iziði napolje. **44** I iziðe mrtvac obavit platnom što nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom njemu. **16** Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, reèe povezano. Isus im reèe: razdriješite ga i pustite nek uèenicima: hajdemo i mi da pomremo s njim. **17** A ide. **45** Onda mnogi od Judejaca koji bijahu došli kad doðe Isus, naðe ga a on veæ èetiri dana u grobu. k Mariji i vidješe šta uèini Isus, vjerovaše ga. **46** A **18** A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko petnaest neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im šta uèini potrkališta.) **19** I mnogi od Judejaca bijahu došli k Isus. **47** Onda glavari sveštenièki i fariseji sabraše Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovijem. **20** Kad skupštinu, i govorahu: šta æemo èiniti? Èovjek ovaj Marta dakle èu da Isus ide, iziðe preda nj, a Marija èini mnoga èudesa. **48** Ako ga ostavimo tako, svi sjedaše doma. **21** Onda reèe Marta Isusu: Gospode! æe ga vjerovati; pa æe doæi Rimljani i uzeti nam da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro. **22** A i sad znam zemљu i narod. **49** A jedan od njih, po imenu Kajafa, da što zaišteš u Boga daæe ti Bog. **23** Isus joj reèe: koji one godine bješe poglavatar sveštenièki, reèe im: brat æe tvoj ustati. **24** Marta mu reèe: znam da æe vi ne znate ništa; **50** I ne mislite da je nama bolje ustati o vaskrseniju, u pošljednji dan. **25** A Isus joj da jedan èovjek umre za narod, negoli da narod sav reèe: ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene propadne. **51** A ovo ne reèe sam od sebe, nego, ako i umre življeæe. **26** I nijedan koji živi i vjeruje buduæi poglavatar sveštenièki one godine, proreèe da mene neæee umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo? (αιον Isusu valja umrijeti za narod; **52** I ne samo za narod, **g165**) **27** Reèe mu: da, Gospode! ja vjerovah da si nego da i rasjanu djecu Božiju skupi ujedno. **53** Od ti Hristos sin Božij koji je trebalo da doðe na svijet. toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju. **54** A Isus **28** I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru više ne hoðaše javno po Judejcima, nego odande svoju govoreæi: uèitelj je došao, i zove te. **29** A ona otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i kako èu, usta brzo i otide k njemu. **30** Jer Isus još onđe hoðaše s uèenicima svojima. **55** A bješe blizu ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja doðoše u gdje ga srete Marta. **31** A Judejci onda koji bijahu s Jerusalim prije pashe da se oèiste. **56** Tada tražahu njom u kuæi i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo Isusa, i stojeæi u crkvi govorahu među sobom: šta

mislite vi zašto ne dolazi na praznik? 57 A glavari sveštenički i fariseji izdaše zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

12 A Isus prije pashe na šest dana dođe u Vitaniju

gdje bješe Lazar što umrije, koga podiže iz mrtvih. 2 Ondje mu pak zgotoviše većeru, i Marta služaše, a i Lazar sjeđaše s njim za trpezom; 3 A Marija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuæa se napuni mirisa od mira. 4 Onda reèe jedan od uèenika njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade: 5 Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima? 6 A ovo ne reèe što se staraše za siromahe, nego što bješe lupež, i imaše kovèežia, i nošaše što se metaše u nj. 7 A Isus reèe: ne dirajte u nju; ona je to dohramila za dan mojega pogreba; 8 Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda. 9 Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i dođoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podiže iz mrtvih. 10 A glavari sveštenički dogovoriše se da i Lazara ubiju; 11 Jer mnogi njega radi iðahu iz Judeje i vjerovahu Isusa. 12 A sjutradan mnogi od naroda koji bješe došao na praznik, èuvši da Isus ide u Jerusalim 13 Uzeše grane od finika i iziðoše mu na susret, i vikahu govoreæi: osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev. 14 A Isus našavši magare usjede na nj, kao što je pisano: 15 Ne boj se kæeri Sionova, evo car tvoj ide sjedeæi na magaretu. 16 Ali ovo uèenici njegovi ne razumješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo mu uèiniše. 17 A narod svjedoæa koji bješe prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvih. 18 Zato ga i srete narod, jer èuše da on uèini ovo èudo. 19 A fariseji gororahu među sobom: vidite da ništa ne pomaže? gle, svijet ide za njim. 20 A bijahu neki Grci među onima koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu. 21 Oni dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreæi: gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa. 22 Dođe Filip i kaza Andriju, a Andriju i Filip opet kazaše Isusu. 23 A Isus odgovori im govoreæi: dođe èas da se proslavi sin èovjeæij. 24 Zaista, zaista vam kažem: ako zrno pšeniæno padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda

rodi: 25 Koji ljubi dušu svoju izgubiæe je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, saèuvaæe je za život vjeèni. (aiõnios g166) 26 Ko meni služi, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga æe poštovati otac moj. 27 Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem? Oèe! saèuvaj me od ovoga èasa; ali zato dođoh na èas ovaj. 28 Oèe! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: i proslavio sam, i opet æeu proslaviti. 29 A kad èu narod koji stajaše, gororahu: grom zagrimi; a drugi gororahu: anđeo mu govori. 30 Isus odgovori i reèe: ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi. 31 Sad je sud ovome svijetu; sad æe biti istjeran knez ovoga svijeta napolje. 32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve æeu privuæi k sebi. 33 A ovo govoraše da pokaže kakvom æe smrti umrijeti. 34 Narod mu odgovori: mi èusmo iz zakona da æe Hristos ostati vavijek; kako ti govoriš da se sinu èovjeæijemu valja podignuti? Ko je taj sin èovjeæij? (aiõn g165) 35 A Isus im reèe: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide. 36 Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih. 37 Ako je i èinio tolika èudesu pred njima, opet ga ne vjerovahu; 38 Da se zbude rijeè Isajije proroka koji reèe: Gospode! ko vjerova govorenju našemu? i ruka Gospodnja kome se otkri? 39 Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reèe Isajija: 40 Zasljepio je oèi njihove i okamenio srca njihova, da ne vide oèima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. 41 Ovo reèe Isajija kad vidje slavu njegovu i govori za njega. 42 Ali opet i od knezova mnogi ga vjerovaše; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice; 43 Jer im veæema omilje slava ljudska nego slava Božija. 44 A Isus povika i reèe: ko mene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla; 45 I ko vidi mene vidi onoga koji me posla. 46 Ja dođoh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami. 47 I ko èuje moje rijeèi i ne vjeruje, ja mu neæu suditi; jer ja ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet. 48 Koji se odrije mene, i ne prima rijeèi mojih, ima sebi sudiju: rijeè koju ja govorih ona æe mu suditi u pošljednji dan; 49 Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on mi dade zapovijest šta æeu kazati i šta æeu govoriti. 50 I znam da je zapovijest njegova život vjeèni. Što ja

dakle govorim onako govorim kao što mi reče otac.

(aiōnos g166)

13 A pred praznik pashe, znajući Isusa da mu dođe èas da prijeđe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih ljubi. 2 I po veèeri kad veæ ñavo bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, 3 Znajući Isusa da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga iziðe, i k Bogu ide, 4 Ustade od veèere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže; 5 Potom usu vodu u umivaonicu, i poèe prati noge uèenicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut. 6 Onda dođe k Simonu Petru, i on mu reče: Gospode! zar ti moje noge da opereš? 7 Isus odgovori i reče mu: što ja èinim ti sad ne znaš, ali æeš poslije doznati. 8 Reče mu Petar: nikad ti neæeš oprati mojih nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem nemaš dijela sa mnjom. (aiōnos g165) 9 Reče mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. 10 Isus mu reče: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav èist; i vi ste èisti, ali ne svi. 11 Jer znadijaše izdajnika svojega, zato reče: nijeste svi èisti. 12 A kad im opra noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu reče im: znate li što ja uèinih vama? 13 Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam. 14 Kad dakle ja oprah vama noge Gospod i uèitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. 15 Jer ja vam dадоh ugled da i vi tako èinite kao što ja vama uèinih. 16 Zaista, zaista vam kažem: nije sluga veæi od gospodara svojega, niti je poslanik veæi od onoga koji ga je poslao. 17 Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete. 18 Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izvrahi; nego da se zbude pismo: koji sa mnjom hlijeb jede podiže petu svoju na me. 19 Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujete da sam ja. 20 Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima onoga koji me posla. 21 Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjedoèi i reče: zaista, poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me. 22 govorиш: pokaži nam oca? 10 Zar ne vjeruješ da sam Onda se uèenici zgleduh među sobom, i èuðahu se za koga govoriti. 23 A jedan od uèenika njegovih, govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori kojega Isus ljubljaše, sjeðaše za trpezom na krilu Isusovu. 24 Onda namaže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govoriti. 25 A on leže na prsi Isusove i reče mu: Gospode! ko je to? 26 Isus

odgovori: onaj je kome ja umoèivši zalogaj dam. I umoèivši zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome.

27 I po zalogaju tada uđe u njega sotona. Onda mu reče Isus: šta èiniš èini brže. 28 A ovo ne razumje niko od onijeh što sjeðahu za trpezom zašto mu reče. 29 A neki mišljahu, buduæi da u Jude bješe kesa, da mu Isus reče: kupi što treba za praznik; ili da da što siromašnima. 30 A on uzevši zalogaj odmah iziðe; a bješe noæ. 31 Kad on iziðe, onda Isus reče: sad se proslavi sin èovjeèej, i Bog se proslavi u njemu. 32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog æe njega proslaviti u sebi, i odmah æe ga proslaviti. 33 Djeèice! još sam malo s vama; tražiæete me, i kao što rekoh Judejcima: kuda ja idem vi ne možete doæi, i vama govorim sad. 34 Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. 35 Po tom æe svi poznati da ste moji uèenici ako uzimate ljubav među sobom. 36 Reče mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: kuda ja idem ne možesh sad iæi za mnjom, ali æeš poslije poæi za mnjom. 37 Petar mu reče: Gospode! zašto sad ne mogu iæi za tobom? dušu æeu svoju položiti za te. 38 Odgovori mu Isus: dušu li æeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neæe pijetao zapjevati dok me se triput ne odreèeš.

14 Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. 2 Mnogi su stanovi u kuæi oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto. 3 I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet æeu doæi, i uzeæeu vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. 4 I kuda ja idem znate, i put znate. 5 Reče mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? 6 Isus mu reče: ja sam put i istina i život; niko neæe doæi k ocu do kroza me. 7 Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga. 8 Reče mu Filip: Gospode! pokaži nam oca, i biæe nam dosta. 9 Isus mu reče: toliko sam vrijeme s vama i nijesi me posta žalostan u duhu, i posvjedoèi i reče: zaista, poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me. 10 Zar ne vjeruješ da sam Onda se uèenici zgleduh među sobom, i èuðahu se ja u ocu i otac u meni? Rijeèi koje vam ja govorim ne za koga govoriti. 11 Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori kojega Isus ljubljaše, sjeðaše za trpezom na krilu djela. 12 Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on æe tvoriti, i veæea æe od ovijeh

tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; **13** I šta god zaištete Ko u meni ne ostane izbacijæ se napolje kao loza, i u oca u ime moje, ono æeu vam uèiniti, da se proslavi osušijæ se, i skupiæ je, i u oganj baciti, i spaliti. otac u sinu. **14** I ako što zaištete u ime moje, ja æeu **7** Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, uèiniti. **15** Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje **8** Tijem æee se držite. **16** I ja æeu umoliti oca, i daæee vam drugoga **9** Kao što otac ima ljubav k meni, i ja utješitelja da bude s vama vavijek: (*aiðn g165*) **17** Duhu moji uèenici. **10** Ako istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. **11** Ovo ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u zapovijesti moje uzdržite ostaæete u ljubavi mojoj, vama æee biti. **18** Neæeu vas ostaviti sirotne; doæei æeu kao što ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u k vama. **19** Još malo i svijet mene više neæee vidjeti; ljubavi njegovoj. **20** U vama ostanе i radost vaša se ispunи. **12** Ovo je U onaj æete vi dan doznaæti da sam ja u ocu svojemu, zapovijest moja da imate ljubav među sobom, kao i vi u meni, i ja u vama. **21** Ko ima zapovijesti moje i **13** Od ove ljubavi nikо drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima veæee nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje ljubav k meni imaae k njemu ljubav otac moj; i ja æeu svoje. **14** Vi ste prijatelji moji ako tvorite što vam ja imati ljubav k njemu, i javiæeu mu se sam. **22** Reèe zapovijedam. **15** Više vas ne nazivam slugama; jer mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da æeeš sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas se nama javiti a ne svjetu? **23** Isus odgovori i reèe nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što èuod mu: ko ima ljubav k meni, držaæee rijeè moju; i otac oca svojega. **16** Vi mene ne izbraste, nego ja vas moj imaae ljubav k njemu: i k njemu æemo doæei, i u izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš njega æemo se staniti. **24** Koji nema ljubavi k meni rod ostanе, da što god zaištete u oca u ime moje da ne drži mojih rijeèi; a rijeè što èujete nije moja nego vam da. **17** Ovo vam zapovijedam da imate ljubav oca koji me posla. **25** Ovo vam kazah dok sam s među sobom. **18** Ako svijet na vas uzmri, znajte vama. **26** A utješitelj Duh sveti, kojega æee otac poslati da na mene omrznu prije vas. **19** Kad biste bili od uime moje, on æee vas nauæiti svemu i napomenuuæe svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od vam sve što vam rekoh. **27** Mir vam ostavljam, mir svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, zato mrzi na svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet vas svijet. **20** Opominjite se rijeèi koju vam ja rekoh: daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji. **28** nije sluga veæi od gospodara svojega. Ako mene Èuste da vam ja kazah: idem, i doæei æeu k vama. Kad izgnaše, i vas æee izgnati; ako moju rijeè održaše, biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što i vašu æee održati. **21** Ali sve æee vam ovo èiniti za rekoh: idem k ocu; jer je otac moj veæi od mene. **29** I ime moje, jer ne poznaju onoga koji me posla. **22** Da sad vam kazah, prije dok se nije zabilo, da vjerujete nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha imali; a kad se zbude. **30** Veæ neæeu mnogo govoriti s vama; sad izgovora neæee imati za grijeh svoj. **23** Koji mrzi jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa. **31** na mene i na oca mojega mrzi. **24** Da nijesam bio Nego da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao što djela tvorio među njima kojih nikо drugi ne tvori, ne mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo bi grijeha imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i odavde.

15 Ja sam pravi èokot, i otac je moj vinogradar;

2 Svaku lozu na meni koja ne raða roda otsjeæei æee je; i svaku koja raða rod oèistiæee je da više roda rodi. **3** Vi ste veæ oèišæeni rijeèju koju vam govorih.

4 Budite u meni i ja æeu u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na èokotu, tako i vi ako u meni ne budete. **5** Ja sam èokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on æee roditi mnogi rod: jer bez mene ne možete èiniti ništa. **6**

16 Ovo vam kazah da se ne sablaznite. **2** Izgoniæe vas iz zbornica; a doæei æee vrijeme kad æee svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu èini. **3** I ovo æee èiniti, jer ne poznaje oca ni mene. **4** Nego vam ovo kazah kad doðe vrijeme da se opomenete ovoga

da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s vama. **5** A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš? **6** Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše. **7** Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utješitelj neće doći k vama; ako li idem, za grijeh, i za pravdu, i za sud: **9** Za grijeh dakle svojemu; i više me neæete vidjeti; **11** A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen. **12** Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. **13** A kad dođe on, Duh istine, uputiæe vas na svaku istinu; jer neæe od sebe govoriti, nego æe govoriti što èuje, i javiæe vam što æe biti unapredak. **14** On æe me proslaviti, jer æe od mojega uzeti, i javiæe vam: **15** Sve što ima otac moje je: zato rekoh da æe od mojega uzeti, i javiti vam. **16** Još malo, i neæete me vidjeti, i opet malo, pa æete me vidjeti: jer idem k ocu. **17** A neki od uèenika njegovih rekoše među sobom: šta je to što nam kaže: još malo, i neæete me vidjeti; i opet malo pa æete me vidjeti; i: ja idem k ocu? **18** Govorahu dakle: šta je to što govor: malo? ne znamo šta govor. **19** A Isus razumje da šæadjahu da ga zapitaju, pa im reèe: zato li se zapitujete među sobom što rekoh: još malo i neæete me vidjeti, i opet malo pa æete me vidjeti? **20** Zaista, zaista vam kažem da æete vi zaplakati i zaridati, a svijet æe se radovati; i vi æete žalosni biti, ali æe se vaša žalost okrenuti na radost. **21** Žena kad raða trpi muku; jer dođe èas njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti, jer se rodi èovjek na svijet. **22** Tako i vi dakle imate sad žalost; ali æeu vas opet vidjeti, i radovaæe se srce vaše, i vaše radosti niko neæe uzeti od vas; **23** I u onaj dan neæete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzištete u oca u ime moje, daæe vam. **24** Doslijе ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primiæete, da radost vaša bude ispunjena. **25** Ovo vam govorih u prièama; ali æe doæi vrijeme kad vam više neæu govoriti u prièama, nego æeu vam upravo javiti za oca. **26** U onaj æete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da æeu ja umoliti oca za vas; **27** Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga iziòoh. **28** Izijoò od oca, i doðoh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu. **29** Rekoše mu uèenici njegovi:

eto sad upravo govorиш, a prièe nikakve ne govorиш. **30** Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izišao. **31** Isus im odgovori: zar sad vjerujete? **32** Evo ide èas, i veæe istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu sa mnom. **33** Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu æete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

17 Ovo govoril Isus, pa podiže oèi svoje na nebo i reèe: oèe! dođe èas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe; **2** Kao što si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu što si mu dao da život vjeèni. (aiònios g166) **3** A ovo je život vjeèni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. (aiònios g166) **4** Ja tebe proslavih na zemljii: posao svrših koji si mi dao da radim. **5** I sad proslavi ti mene, oèe, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade. **6** Ja javihime twoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju rijeè održaše. **7** Sad razumješe da je sve što si mi dao od tebe. **8** Jer rijeèi koje si dao meni dадoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe iziòoh, i vjerovaše da si me ti poslao. **9** Ja se za njih molim: ne molim se za sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. **10** I moje sve je twoje, i twoje moje; i ja se proslavih u njima. **11** I više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Oèe sveti! saèuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi. **12** Dok bijah s njima na svijetu, ja ih èuvah u ime twoje; one koje si mi dao saèuvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo. **13** A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi. **14** Ja im dадoh rijeè twoju; i svijet omrznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta. **15** Ne molim te da ih uzmeò sa svijeta, nego da ih saèuvaò oda zla. **16** Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od svijeta. **17** Osveti ih istinom svojom: rijeè je twoja istina. **18** Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet. **19** Ja posveæujem sebe za njih, da i oni budu osveæeni istinom. **20** Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rijeèi radi; **21** Da svi jedno budu, kao ti, oèe, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. **22** I slavu koju si mi dao ja

dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. **23** za uèenike njegove i za njegovu nauku. **20** Isus mu Ja u njima i ti u meni: da budu sasvijem ujedno, i da odgovori: ja govorih javno svijetu, ja svagda veih u pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, njima kao i k meni što si ljubav imao. **24** Oèel! hoæeu i ništa tajno ne govorih. **21** Što pitaš mene? Pitaj da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znadu vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k šta sam ja govorio. **22** A kad on ovo reèe, jedan od meni prije postanja svijeta. **25** Oèe pravedni! svijet momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me reèe: zar tako odgovaraš poglavaru sveštenièkome? ti poslao. **26** I pokazah im ime twoje, i pokazaaeu: da **23** Isus mu odgovori: ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? **24** I Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru sveštenièkome. **25** A preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i uèenici njegovi. **2** A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše ondje s uèenicima svojijem. **3** Onda Juda uze èetu i od glavara sveštenièkih i fariseja momke, i doðe onamo s fenjerima i sa svijeæama i s oružjem. **4** A Isus znajuæi sve što æe biti od njega iziðe i reèe im: koga tražite? **5** Odgovoriše mu: Isusa Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda koji ga izdavaše. **6** A kad im reèe: ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju. **7** Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareæanina. **8** Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. **9** Da se izvrši rijeè što reèe: ne izgubih nijednoga od onijeh koje si mi dao. **10** A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenièkoga, i otsjeèe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. **11** Onda reèe Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Èašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? **12** A èeta i vojvoda i momci Jevrejski uhvatili su Isusa i svezaše ga. **13** I odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar sveštenièki one godine. **14** A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan èovjek nego narod da propadne. **15** Za Isusom pak iðaše Simon Petar i drugi uèenik; a uèenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenièkoga, i uđe s Isusom u dvor poglavara sveštenièkoga; **16** A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda iziðe onaj uèenik što bješe poznat kod poglavara sveštenièkoga i reèe vratarici te uvede Petra. **17** Onda reèe sluškinja vratarica Petru: da nijesam i ti uèenik ovoga èovjeka? On reèe: nijesam. **18** A sluge i momci bijahu naložili organj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njima i grijaše se. **19** Poglavar pak sveštenièki zapita Isusa

18 I rekaši ovo Isus iziðe s uèenicima svojijem

preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i uèenici njegovi. **2** A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše ondje s uèenicima svojijem. **3** Onda Juda uze èetu i od glavara sveštenièkih i fariseja momke, i doðe onamo s fenjerima i sa svijeæama i s oružjem. **4** A Isus znajuæi sve što æe biti od njega iziðe i reèe im: koga tražite? **5** Odgovoriše mu: Isusa Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda koji ga izdavaše. **6** A kad im reèe: ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju. **7** Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareæanina. **8** Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. **9** Da se izvrši rijeè što reèe: ne izgubih nijednoga od onijeh koje si mi dao. **10** A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenièkoga, i otsjeèe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. **11** Onda reèe Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Èašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? **12** A èeta i vojvoda i momci Jevrejski uhvatili su Isusa i svezaše ga. **13** I odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar sveštenièki one godine. **14** A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan èovjek nego narod da propadne. **15** Za Isusom pak iðaše Simon Petar i drugi uèenik; a uèenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenièkoga, i uđe s Isusom u dvor poglavara sveštenièkoga; **16** A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda iziðe onaj uèenik što bješe poznat kod poglavara sveštenièkoga i reèe vratarici te uvede Petra. **17** Onda reèe sluškinja vratarica Petru: da nijesam i ti uèenik ovoga èovjeka? On reèe: nijesam. **18** A sluge i momci bijahu naložili organj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njima i grijaše se. **19** Poglavar pak sveštenièki zapita Isusa

19 Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. **2** I vojnici da je ne deremo, nego da bacimo kocke za nju spletavši vijenac od trnja metnuše mu na glavu, kome æe dopasti. Da se zbude pismo koje govorи: i obukoše mu skerletnu haljinu, **3** I govorahu: zdravo, razdijeliše haljine moje među sobom, i za dolamu care Judejski! i bijahu ga po obrazima. **4** Onda Pilat moju baciše kocke. Vojnici dakle tako uèiniše. **25** iziđe opet napolje, i reèe im: evo ga izvodim k vama A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakve matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalina. krivice. **5** A Isus iziđe napolje pod vijencem od trnja i **26** A Isus vidjevši mater i uèenika koga ljubljaše gdje u skerletnoj haljini. I reèe im Pilat: evo èovjeka! **6** A stoji reèe materi svojoj: ženo! eto ti sina! **27** Potom kad ga vidješe glavari sveštenički i momci, povikaše reèe uèeniku: eto ti matere! I od onoga èasa uze je govoreæi: raspni ga, raspni. Pilat im reèe: uzmite ga uèenik k sebi. **28** Potom znajuæi Isus da se veæ sve vi i rasprnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice. **7** svrši, da se zbude pismo reèe: žedan sam. **29** Ondje Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu stajaše sud pun octa; a oni napuniše sunđer octa, i našemu valja da umre, jer naèini sebe sinom Božijim. nataknuvši na trsku, prinesoše k ustima njegovijem. **8** Kad dakle Pilat èu ovu rijeè, poboja se veæma. **9** I **30** A kad primi Isus ocat reèe: svrši se. I preklonivši opet uðe u sudnicu, i reèe Isusu: odakle si ti? A Isus glavu predade duh. **31** A buduæi da bješe petak, pa mu ne dade odgovora. **10** A Pilat mu reèe: zar meni da ne bi tijela ostala na krstu u subotu jer bijaše veliki ne govorиш? ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlast dan ona subota Jevreji moliše Pilata da im prebiju imam pustiti te? **11** Isus odgovori: ne bi imao vlasti goljeni pa da ih skinu. **32** Onda doðoše vojnici, i nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; prvome dakle prebiše goljeni i drugome raspetome zato onaj ima veæi grijeh koji me predade tebi. **12** s njim. **33** A došavši na Isusa, kad ga vidješe da je Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu veæ umro, ne prebiše mu goljeni; **34** Nego jedan od govoreæi: ako ovoga pustiš nijesi prijatelj æesaru. vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziðe krv i Svaki koji sebe carem gradi protivi se æesaru. **13** voda. **35** I onaj što vidje posvjedoèi, i svjedoèanstvo Pilat dakle èuvši ovu rijeè izvede Isusa napolje, i je njegovo istinito; i on zna da istinu govorи da vi sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove vjerujete. **36** Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: kaldrma a Jevrejski Gavata. **14** A bješe petak uoèi kost njegova da se ne prelomi. **37** I opet drugo pismo pashe oko šestoga sahata; i Pilat reèe Jevrejima: govorи: pogledaæe onoga koga probodoše. **38** A evo car vaš. **15** A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspni potom Josif iz Arimateje, koji bješe uèenik Isusov ali ga. Pilat im reèe: zar cara vaðega da razapnem? kradom od straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme Odgovoriše glavari sveštenički: mi nemamo cara osim tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda doðe i uze tijelo æesara. **16** Tada im ga dakle predade da se razapne. Isusovo. **39** A doðe i Nikodim, koji prije dolazi k Isusu A oni uzeše Isusa i odvedoše. **17** I noseæi krst svoj noæeu, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto iziðe na mjesto koje se zove košturnica a Jevrejski litara. **40** I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom Golgota. **18** Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s mirisima, kao što je obièaj u Jevreja da ukopavaju. s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi. **19** Pilat pak **41** A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, napisia i natpis i metnu na krst; i bješe napisano: Isus i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bješe metnut. Nazareæanin car Judejski. **20** I onaj natpis èitaše **42** Ondje dakle petka radi Jevrejskoga, jer bješe blizu mnogi od Jevreja; jer mjesto bješe blizu grada gdje grob, metnuše Isusa.
razapeše Isusa; i bješe napisano Jevrejski, Gréki, Latinski. **21** A Jevrejski glavari sveštenički govorahu Pilatu: ne piši: car Judejski, nego da sam reèe: ja sam car Judejski. **22** Pilat odgovori: što pisah pisah. **23** A vojnici kad razapeše Isusa uzeše njegove haljine i naèiniše èetiri dijela, svakome vojniku po dijel, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna. **24** Onda rekoše među sobom:

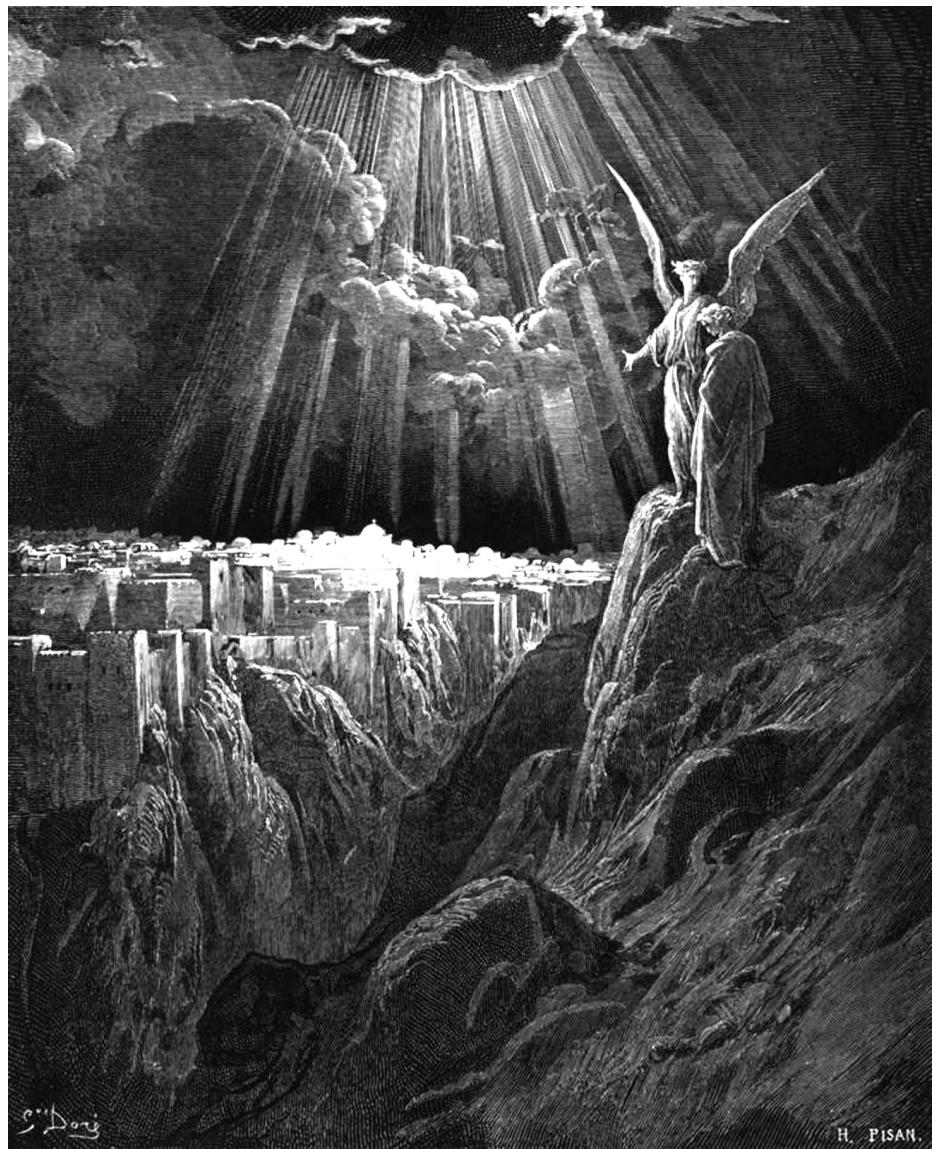
20 A u prvi dan nedjelje doðe Marija Magdalina na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba. **2** Onda otrèa, i doðe k Simonu Petru i k drugom uèeniku koga ljubljaše Isus, i reèe im: uzeše Gospoda iz groba; i ne znamo gdje ga metnuše. **3** A Petar iziðe i drugi uèenik, i poðoše ka grobu. **4** Tréahu pak oba zajedno, i drugi uèenik trèaše brže od Petra, i doðe prije ka grobu. **5**

I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uđe. 6 Bog moj. 29 Isus mu reče: pošto me vidje vjerovao si; Dođe pak Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje blago onima koji ne vidješe i vjerovaše. 30 A i mnoga haljine same gdje leže, 7 I ubrus koji bješe na glavi druga èudesa uèini Isus pred uèenicima svojijem koja njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na nijesu pisana u knjizi ovoj. 31 A ova se napisala, da jednom mjestu. 8 Tada dakle uđe i drugi uèenik koji vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi nadijahu pisma da njemu valja ustati iz mrtvih. 10 znadijaju pisma da njemu valja ustati iz mrtvih. 10 Onda otidoše opet uèenici doma. 11 A Marija stajaše napolju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob, 12 I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan èelo glave a jedan èelo nogu gdje bješe ležalo tijelo Isusovo. 13 I rekose joj oni: ženo! što plaèeš? Reče im: uzeše Gospoda mojega, i ne znam gdje ga metnuše. 14 I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i ne znadijaše da je Isus. 15 Isus joj reče: ženo! što plaèeš? koga tražiš? A ona misleæi da je vrtar reče mu: gospodine! ako si ga ti uezao kaži mi gdje si ga metnuo, i ja æeu ga uzeti. 16 Isus joj reče: Marija! A ona obazrevši se reče mu: Ravuni! koje znaèi uèitelju. 17 Reče joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojemu; nego idi k braæi mojoj, i kaži im: vraæam se k ocu svojemu i ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu. 18 A Marija Magdalina otide, i javi uèenicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo. 19 A kad bi uveæe onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu uèenici njegovi skupili od straha Jevrejskoga, dođe Isus i stade na srijedu i reče im: mir vam. 20 I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se uèenici obradovaše vidjevši Gospoda. 21 A Isus im reče opet: mir vam; kao što otac posla mene, i ja šaljem vas. 22 I ovo rekavši dunu, i reče im: primite Duh sveti. 23 Kojima oprostite grijehe, oprostiaæe im se; i kojima zadržite, zadržaæe se. 24 A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe ondje s njima kad dođe Isus. 25 A drugi mu uèenici govorahu: vidjesmo Gospoda. A on im reče: dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova; neæeu vjerovati. 26 I poslije osam dana opet bijahu uèenici njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade među njima i reče: mir vam. 27 Potom reče Tomi: pruži prst svoj amo i viði ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran. 28 I odgovori Toma i reče mu: Gospod moj i

29 Isus mu reče: pošto me vidje vjerovao si; Dođe pak Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje blago onima koji ne vidješe i vjerovaše. 30 A i mnoga haljine same gdje leže, 7 I ubrus koji bješe na glavi druga èudesa uèini Isus pred uèenicima svojijem koja njegovoj ne s haljinama da leži nego osobito savit na nijesu pisana u knjizi ovoj. 31 A ova se napisala, da jednom mjestu. 8 Tada dakle uđe i drugi uèenik koji vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi imate život u ime njegovo.

21 Poslije toga opet se javi Isus uèenicima svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako: 2 Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od uèenika njegovijeh. 3 Reče im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i mi s tobom. Onda iziðoše i odmah sjedoše u laðu, i onu noæe ne uhvatise ništa. 4 A kad bi jutro, stade Isus na brijezu; ali uèenici ne poznaše da je Isus. 5 A Isus im reče: djeco! eda što imate za jelo? Odgovoriše mu: nemamo. 6 A on im reče: bacite mrežu s desne strane laðe, i naæei æete. Onda baciše, i veæe ne mogahu izvuæi je od mnoštva ribe. 7 Onda uèenik onaj koga ljubljaše Isus reče Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad èu da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i skoëi u more. 8 A drugi uèenici doðoše na laði, jer ne bješe daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vukuæi mrežu s ribom. 9 Kad dakle izljezoše na zemlju, vidješe organj naložen, i na njemu metnutu ribu i hljeb. 10 Isus im reče: prinesite od ribe što sad uhvatiste. 11 A Simon Petar uđe i izvuèe mrežu na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža. 12 Isus im reče: hodite objedujte. A nijedan od uèenika ne smediaše da ga pita: ko si ti? videæi da je Gospod. 13 A dođe i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu. 14 Ovo se veæe treæi put javi Isus uèenicima svojijem pošto ustade iz mrtvih. 15 A kad objedovaše, reče Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubiš li me veæma nego ovi? Reče mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reče mu Isus: nisi jaganje moje. 16 Reče mu opet drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reče mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reče mu Isus: nisi ovce moje. 17 Reče mu treæom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reče treæom: ljubiš li me? i reče mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim. Reče mu Isus: nisi ovce moje. 18 Zaista, zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širiæeš ruke svoje i drugi æee te opasati

i odvesti kuda neæeš. **19** A ovo reèe pokazujuæi kakom æe smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reèe mu: hajde za mnom. **20** A Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj uèenik koga Isus ljubljaše, koji i na veèeri leže na prsi njegove i reèe: Gospode! ko je taj koji æe te izdati? **21** Vidjevši Petar ovoga reèe Isusu: Gospode! a šta æe ovaj? **22** Isus mu reèe: ako hoæeu da on ostane dok ja ne doðem, šta je tebi do toga? Ti hajde za mnom. **23** Onda iziðe ova rijeè meðu braæom da onaj uèenik neæe umrijeti; ali Isus ne reèe njemu da neæe umrijeti, nego: ako hoæeu da ostane dok ja ne doðem, što je tebi do toga? **24** Ovo je onaj uèenik koji svjedoèi za ovo, koji i napisa ovo: i znamo da je svjedoèanstvo njegovo istinito. **25** A ima i drugo mnogo što uèini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.

I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjeta ukrašena mužu svojemu. I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinje Božije među ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov.

Apokalipsa 21:2-3

Apokalipsa

19 I poslije ovoga èuh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje govor: aliluja! spasenije i slava i èast i sila Gospodu našemu; **2** Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojijem, i pokajao krv slugu svojijeh od ruke njezine. **3** I drugom rekoše: aliluja! I dim njezin izlažaše va vijek vijeka. (aiōn g165) **4** I padoše dvadeset i èetiri starješine, i èetiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjeðaše na prijestolu, govoreæi: amin, aliluja! **5** I glas iziðe od prijestola koji govor: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, i mali i veliki. **6** I èuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogijeh, i kao glas gromova jakijeh, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. **7** Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer doðe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila se; **8** I dano joj bi da se obuèe u svilu èistu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh. **9** I reèe mi: napiši: blago onima koji su pozvani na veèeru svadbe jagnjetove. I reèe mi: ove su rijeèi istinite Božije. **10** I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reèe mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braæa tvoja koja imaju svjedoèanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedoèanstvo Isusovo Duh proroštva. **11** I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjeðaše na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje. **12** A oèi su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kojega niko ne zna do on sam. **13** I bješe obuèen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rijeè Božija. **14** I vojske nebeske iðahu za njim na konjima bijelijem, obuèene u svilu bijelu i èistu. **15** I iz usta njegovih iziðe maèe oštar, da njime pobije neznabosće; i on æe ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina srđnje i gnjeva Boga svedržitelja. **16** I ima na haljinu i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima. **17** I vidjeh jednoga anđela gdje stoji na suncu i povika glasom velikijem govoreæi svima pticama koje lete ispod neba: doðite i skupite se na veliku veèeru Božiju, **18** Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh. **19** I vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojnike

njihove skupljene da se pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem. **20** I bi uhvaæena zvijer, i s njom lažni prorok koji ueini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zvijerin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi biše baæeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** A ostali pobijeni biše maæem onoga što sjedi na konju, koji iziðe iz usta njegovijeh: i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20 I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše kljuè od bezdana i verige velike u ruci svojoj. (Abyssos g12) **2** I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je ðavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, **3** I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapeæati nad njom, da više ne prelaæuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena. (Abyssos g12) **4** I vidjeh prijestole, i sjeðahu na njima, i dade im se sud, i duše isjeèenijeh za svjedoèanstvo Isusovo i za rijeè Božiju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na èelima svojima i na ruci svojoj; i oživlješe i carovaše s Hristom hiljadu godina. **5** A ostali mrtvaci ne oživlješe, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenije. **6** Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego æe biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaæe s njim hiljadu godina. **7** I kad se svrši hiljada godina, pustiæe se sotona iz tamnice svoje, **8** I izieci æe da vara narode po sva èetiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojijeh je broj kao pijesak morski. **9** I iziðoše na širinu zemlje, i opkolile oko svetijeh, i grad ljubazni; i siðe organj od Boga s neba, i pojede ih. **10** I ðavo koji ih varaše bi baæen u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvijer i lažni prorok; i biæe muèeni dan i noæe va vijek vijeka. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** I vidjeh veliki bijel prijestol, i onoga što sjeðaše na njemu, od èejega lica bježaše nebo i zemlja, i mesta im se ne naðe. **12** I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svojima. **13** I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojima. (Hadēs g86) **14** I smrt i pakao baæeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** I ko

se ne nađe napisan u knjizi života, baèen bi u jezero ognjeno. (Limnë Pyr g3041 g4442)

21 I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja proðoše, i mora više nema. **21** ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu. **3** I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinjje Božije među ljudima, i živjeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov. **4** I Bog æe otri svaku suzu od oèiju njihovih, i smrti neæee biti više, ni plaæa, ni vike, ni bolesti neæee biti više; jer prvo proðe. **5** I reèe onaj što sjedjaše na prijestolu: evo sve novo tvorim. I reèe mi: napiši, jer su ove rijeèi istinite i vjerne. **6** I reèe mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak.

Ja æeu žedname dati iz izvora vode ñive zabadava. **7** Koji pobijedi, dobiæe sve, i biæu mu Bog, i on æe biti moj sin. **8** A strašljivima i nevjernima i poganim i krvnicima, i kurvarima, i vraèarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. (Limnë Pyr g3041 g4442)

9 I doðe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam èaša napunjениh sedam zala pošljednjih, i reèe mi govoreæi: hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu. **10** I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalim, gdje silazi s neba od Boga, **11** I imaše slavu Božiju; i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svijetli, **12** I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anđela, i

imena napisana, koja su imena dvanaest koljena njima imena dvanaest apostola jagnjetovih. **15** I onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove. **16** I grad grad na èetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta: dužina i širina i visina jednaka je. **17** I razmjeri zid njegov na sto i èetrdeset i èetiri lakta, po mjeri èovjekoj, koja je anđelova. **18** I bješe graða zida njegova jaspis, i grad zlato èisto, kao èisto staklo. **19** I temelji zidova gradskih bijahu ukrašeni svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis,

sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist. **21** I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske bijahu zlato èisto, kao staklo presvijetlo. **22** I crkve ne vidjeh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog svedržitelj, i jagnje. **23** I grad ne potrebuje sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga slava Božija prosvijetli, i žižak je njegov jagnje. **24** I narodi koji su spaseni hodjae u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski donijeæe slavu i èast svoju u njega. **25** I vrata njegova neæee se zatvorati danju, jer ondje noæei neæee biti. **26** I donijeæe slavu i èast neznabozaca u njega. **27** I neæee u njega uæei ništa pogano, i što èini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.

22 I pokaza mi èistu rijeku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prijestola Božijega i jagnjetova. **2** Nasred ulica njegovih i s obje strane rijeke drvo života, koje raða dvanaest rodova dajuæi svakoga mjeseca svoj rod; i lišæe od drveta bijaše za iscijeljivanje narodima. **3** I više neæee biti nikakve prokletinje; i prijestol Božij i jagnjetov biæe u njemu; i sluge njegove posluživaæe ga, **4** I gledaæe lice njegovo, i ime njegovo biæe na èelima njihovima. **5** I noæei tamo neæee biti, i neæee potrebovati vidjela od žiška, ni vidjela sunèanoga, jer æe ih obasjavati Gospod Bog; i carovaæe va vijek vijeka. (aiõn g165)

6 I reèe mi: ovo su rijeèi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh proroka posla anđela svojega da pokaže slugama svojima šta æe biti skoro. **7** Evo æeu doæi imena napisana, koja su imena dvanaest koljena skoro: blago onome koji drži rijeèi proroštva knjige Izrailjevih. **8** I ja Jovan vidjeh ovo i èuh; i kad èuh i vidjeh, vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata padoh da se poklonim na noge anđela koji mi ovo troja. **14** I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na pokaza. **9** I reèe mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao njima imena dvanaest apostola jagnjetovih. **15** I i ti i braæea twoja proroci i oni koji drže rijeèi knjige onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da ove. **16** I rijeèi proroštva knjige ove; jer je vrijeme blizu. **11** grad na èetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika Ko èini nepravdu, neka èini još nepravdu; i ko je kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka hiljadu potrkališta: dužina i širina i visina jednaka još èini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti. **12** I evo æeu doæi skoro, i plata moja sa mnom, da dam laktu, po mjeri èovjekoj, koja je anđelova. **18** I bješe svakome po djelima njegovim. **13** Ja sam alfa i graða zida njegova jaspis, i grad zlato èisto, kao èisto omega, poèetak i svršetak, prvi i pošljednji. **14** Blago staklo. **19** I temelji zidova gradskih bijahu ukrašeni onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, na drvo života, i da uđu na vrata u grad. **15** A napolju drugi sapfir, treæi halkidon, èetvrti smaragd, **20** Peti su psi i vraèari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki

koji ljubi i èini laž. **16** Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoèi u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda danica. **17** I Duh i nevjesta govore: doði. I koji èuje neka gorovi: doði. I ko je žedan neka dođe, i ko hoæee neka uzme vodu života zabadava. **18** Jer svjedoèim svakome koji èuje rijeèi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog æe nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; **19** I ako ko oduzme od rijeèi knjige proroštva ovoga, Bog æe oduzeti njegov dijel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj. **20** Govori onaj koji svjedoèi ovo: da, doæei æu skoro! Amin. Da, doði, Gospode Isuse. **21** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

66 Stihove

Srpski at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Postanak 9:8 I reèe Bog Noju i sinovima njegovijem s njim, govoreæi: 9:9 A ja evo postavljam zavjet svoj s vama i s vašim sjemenom nakon vas, 9:10 I sa svijem životnjama, što su s vama od ptica, od stoke i od svega zvijerja zemaljskoga što je s vama, sa svaèim što je izašlo iz kovèega, i sa svijem zvijerjem zemaljskim. 9:11 Postavljam zavjet svoj s vama, te otsele neæe nijedno tijelo poginuti od potopa, niti æe više biti potopa da zatre zemlju. 9:12 I reèe Bog: evo znak zavjeta koji postavljam između sebe i vas i svake žive tvari, koja je s vama dovijeka: 9:13 Metnuo sam dugu svoju u oblake, da bude znak zavjeta između mene i zemlje.

Izlazak 14:13 A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, stanite pa gledajte kako æe vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, neæete ih nigda više vidjeti dovijeka. 14:14 Gospod æe se biti za vas, a vi æete muèati.

Levitski Zakonik 20:26 I biæete mi sveti, jer sam svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji.

Brojevi 6:24 Da te blagoslovi Gospod i da te èuva! 6:25 Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv! 6:26 Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!

Ponovljeni Zakon 18:18 Proroka æeu im podignuti između braæe njihove, kao što si ti, i metnuæeu rijeèi svoje u usta njegova, i kazivaæe im sve što mu zapovjedim. 18:19 A ko god ne bi poslušao rijeèi mojih, koje æe govoriti u moje ime, od toga æeu ja tražiti.

Isus Navin 1:7 Samo budi sloboden i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovjedio Mojsije sluga moj, ne otstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo, da bi napredovao kuda god poðeš. 1:8 Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noæ, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer æeš tada biti sreæan na putovima svojim i tada æeš napredovati. 1:9 Nijesam li ti zapovjedio: budi sloboden i hrabar? ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.

Sudije 2:7 I služi narod Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina koje živješe dugo iza Isusa i koje bijahu vidjele sva velika djela Gospodnjia što uèini Izraelju.

Ruta 1:16 Ali Ruta reèe: nemoj me nagovarati da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti nastaniš, nastaniæeu se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog. 1:17 Gdje ti umriješ, umrijeæeu i ja, i ondje æeu biti pogrebena. To neka mi uèini Gospod i to neka mi doda, smrt æe me samo rastaviti s tobom.

1 Samuelova 16:7 Ali Gospod reèe Samuilu: ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na što èovjek gleda: èovjek gleda što je na oèima, a Gospod gleda na srce.

2 Samuelova 7:22 Zato si velik, Gospode Bože, nema takoga kakav si ti; i nema Boga osim tebe, po svemu što èusmo svojim ušima.

1 Kraljevima 2:3 I drži što ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio da držiš, hodeæi putovima njegovim i držeæi uredbe njegove i zapovijesti njegove i zakone njegove i svjedoèanstva njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevu, da bi napredovao u svemu što uzradiš i za èim se god okreneš,

2 Kraljevima 22:19 Što je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred Gospodom kad si èuo šta sam govorio za to mjesto i za stanovnike njegove da æe biti pustoš i prokletinja, i što si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usliših tebe, veli Gospod.

1 Dnevnika 29:17 Ali znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i što je pravo hoæeš; ja pravijem srcem dragovoljno prinesoh sve ovo, i s radošeu vidjeh narod tvoj koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi.

2 Dnevnika 7:14 I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrte se od zlijeh putova svojih, i ja æeu tada uslišiti s neba i oprostiu im grijeh njihov, i iscijeliæu zemlju njihovu.

Ezra 7:10 Jer Jezdra bješe upravio srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da ga izvršuje i da uèi Izraelija uredbama i zakonima.

Nehemija 6:3 I poslah k njima glasnike i poruèih: u poslu sam velikom, zato ne mogu doæi. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio da dođem k vama.

Jestira 4:14 Jer ako ti uzmueš sada, doæi æe pomoæ i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginuæete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva.

Jov 19:25 Ali znam da je živ moj iskupitelj, i na pošljedak da æe stati nad prahom.

Psalmi 23:1 Gospod je pastir moj, ništa mi neæee nedostajati. 23:2 Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu. 23:3 Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega. 23:4 Da pođem i dolinom sjena smrtnoga, neæeu se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješi me. 23:5 Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i èaša je moja preopuna. 23:6 Da! dobrota i milost tvoja pratiæe me u sve dane života mojega, i ja æeu nastavati u domu Gospodnjem zadugo.

Poslovice 3:5 Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjam se. 3:6 Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on æe upravljati staze tvoje.

Propovednik 3:10 Vidio sam poslove koje je Bog dao sinovima ljudskim da se muèe oko njih. 3:11 Sve je uèinio da je lijepo u svoje vrijeme, i svijet metnuo im je u srce, ali da ne može èovjek dokuèiti djela koja Bog tvori, ni poèetka ni kraja.

Pesma nad pesmama 2:4 Uvede me u kuæu gdje je gozba a zastava mu je ljubav k meni.

Isajja 9:6 Jer nam se rodi dijete, sin nam se dade, kojemu je vlast na ramenu, i ime æe mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vjeèni, knez mirni. 9:7 Bez kraja æe rasti vlast i mir na prijestolu Davidovu i u carstvu njegovu da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada dobijeka. To æe uèiniti revnost Gospoda nad vojskama.

Jeremija 1:4 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 1:5 Prije nego te sazdar u utrobi, znah te; i prije nego izide iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te. 1:6 A ja rekoh: oh, Gospode, Gospode! evo, ne znam govoriti, jer sam dijete. 1:7 A Gospod mi reèe: ne govor: dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i

govori što ti god kažem. 1:8 Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te izbavljam, govori Gospod. 1:9 I pruživši Gospod ruku svoju dotače se usta mojih, i reče mi Gospod: eto, metnuh riječi svoje u tvoja usta. 1:10 Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima da istrebljuješ i obaraš, i da zatireš i raskopavaš, i da gradiš i da sadiš.

Tužbalice 3:21 Ali ovo napominjem srcu svojemu, te se nadam: 3:22 Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvijem, jer milosrđa njegova nije nestalo. 3:23 Ponavlja se svako jutro; velika je vjera tvoja.

Jezekilj 36:26 I dačeu vam novo srce, i nov æu duh metnuti u vas, i izvadiču kameno srce iz tijela vašega, i dačeu vam srce mesno. 36:27 I duh svoj metnuću u vas, i učinim učenje da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.

Danilo 3:16 Odgovorise Sedrah, Misah i Avdenago, i rekoše caru Navuhodonosoru: nije nam trijebe da ti odgovorimo na to. 3:17 Evo, Bog naš, kojemu mi služimo, može nas izbaviti iz peći ognjene užarene; i izbaviće nas iz tvojih ruku, care. 3:18 A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim neæemo služiti niti æemo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio.

Osija 6:6 Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæma nego žrtva paljenica.

Joil 2:28 I poslije æu izliti duh svoj na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kæeri vaše, starci æe vaši sanjati sne, mladići æe vaši viðati utvare. 2:29 I na sluge æu i na sluškinje u one dane izliti duh svoj; 2:30 I učinim učedesa na nebu i na zemlji, krv i organj i pušenje dima. 2:31 Sunce æe se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnj. 2:32 I svaki koji prizove ime Gospodnje spašće se; jer æe na gori Sionu i u Jerusalimu biti spasenje, kao što je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

Amos 5:24 Nego sud neka teče kao voda i pravda kao silan potok.

Ovadija 1:15 Jer je dan Gospodnji blizu svijem narodima; kako si èinio, tako æe ti biti, plata æe ti se vratiti na glavu tvoju.

Jona 2:6 Sidoh do krajeva gorskih, prijevornice zemaljske nada mnom su dovjeka; ali ti izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj. 2:7 Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva moja dođe k tebi, u svetu crkvu tvoju. 2:8 Koji drže lažne taštine, ostavljaju svoju milost. 2:9 A ja æu ti glasom zahvalnijem prinijeti žrtvu, ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je u Gospoda.

Mihej 6:8 Pokazao ti je, èovječe, što je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da èiniš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?

Naum 1:2 Bog je revnitelj i Gospod je osvetnik; osvetnik je Gospod i gnjevi se; Gospod se sveti protivnicima svojim, i drži gnjev prema neprijateljima svojim. 1:3 Gospod je spor na gnjev i velike je moæi; ali nikako ne pravda krivca; put je Gospodnji u vihoru i buri, i oblaci su prah od nogu njegovijeh.

Avakum 3:17 Jer smokva neæe cvasti, niti æe biti roda na lozi vinovoj; rod æe maslinov prevariti, i njive neæe dati hrane, ovaca æe nestati iz tora, i goveda neæe biti u oboru. 3:18 Ali æu se ja radovati u Gospodu, veseliću se u Bogu spasenja svojega. 3:19 Gospod je Gospod (sila) moja, i dače mi noge kao u košute, i vodiće me po visinama mojim. Naèelniku pjevaèkom uz žice moje.

Sofonija 3:17 Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni, spašće te; radovaće ti se veoma, umiriće se u ljubavi svojoj, veseliće se tebe radi pjevajuæi.

Agej 1:4 Je li vama vrijeme da sjedite u kuæama svojim obloženjem daskama, a ovaj je dom pust? 1:5 Zato sada ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. 1:6 Sijete mnogo, a uvozite malo; jedete,

a ne bivate siti; pijete, a ne napijate se; odijevate se, a nijedan ne može da se zgrije; i koji zaslužuje novce, meæee ih u prodrt tobolac. **1:7** Ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje.

Zaharija **12:10** I izliæeu na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaæe na mene kojega probodoše; i plakaæe za njim kao za jedincem, i tužiæe za njim kao za prvencem.

Malahija **4:2** A vama, koji se bojite imena mojega, granuæe sunce pravde, i zdravlje æe biti na zracima njegovijem, i izlaziæete i skakaæete kao teoci od jasala. **4:3** I izgaziæete bezbožnike, jer æe oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kad ja uèinim, veli Gospod nad vojskama.

Mateju **28:18** I pristupivši Isus reèe im govoreæi: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. **28:19** Idite dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga Duha, **28:20** Uèeæi ih da sve drže što sam vam zapovjedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin. (*aiðon g165*)

Marku **1:14** A pošto predadoše Jovana, doðe Isus u Galileju propovijedajuæi jevanđelje o carstvu Božnjemu **1:15** I govoreæi: iziðe vrijeme i približi se carstvo Božje; pokajte se i vjerujte jevanđelje. **1:16** I hodeæi pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. **1:17** I reèe im Isus: hajdete za mnom, i uèiniæeu vas lovcima ljudskijem. **1:18** I odmah ostavivši mreže svoje poðoše za njim.

Luki **4:18** Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da æe se otpustiti, i slijepima da æe progledati; da otpustum sužnje;

Jovanu **3:16** Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vjeæni. (*aiðonios g166*) **3:17** Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj.

Dela apostolska **1:7** A on im reèe: nije vaše znati vremena i ljeta koje otac zadrža u svojoj vlasti; **1:8** Nego æete primiti silu kad siðe Duh sveti na vas; i biæete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

Rimljanimu **11:32** Jer Bog zatvori sve u nevjerstvo, da sve pomiluje. (*eleæe g1653*) **11:33** O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi! **11:34** Jer ko pozna misao Gospodnju? **11:35** Ili ko mu bi svjetnik? Ili ko mu naprijed dade što, da mu se vrati? **11:36** Jer je od njega i kroz njega i u njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin. (*aiðon g165*)

1 Korinæanima **6:9** Ili ne zname da nepravednici neæee naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljuboëinci, ni adžuvani, ni muželožnici, **6:10** Ni lupeži, ni lakovci, ni pjanice, ni kavgaðžije, ni hajduci, carstva Božijega neæee naslijediti. **6:11** I ovakovi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našega Isusa Hrista i Duhom Boga našega.

2 Korinæanima **5:17** Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro proðe, gle, sve novo postade. **5:18** Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja. **5:19** Jer Bog bješe u Hristu, i svijet pomiri sa sobom ne primivši im grijeha njihovih, i metnuvši u nas rijeè pomirenja. **5:20** Tako smo mi poslani mjesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo, pomirite se s Bogom. **5:21** Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi uèini grijehom, da mi budemo pravda Božja u njemu.

Galaæanima **1:6** Èudim se da se tako odmah odvraæate na drugo jevanđelje od onoga koji vas pozva blagodaæu Hristovom, **1:7** Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoæee da izvrnu jevanđelje Hristovo.

Efezanima **2:1** I vas koji bijaste mrtvi za prestupljenja i grijehe svoje, **2:2** U kojima nekad hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; (*aiðon g165*) **2:3** U kojima i mi svi življesmo negda po željama tijela svojega, èineæi volju tijela i pomisli, i bijasmo roðena djeca

gnjeva, kao i ostali; 2:4 Ali Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nama, 2:5 I nas koji bijasmo mrtvi od grijehova oživlje s Hristom blagodaæeu ste spaseni 2:6 I s njim vaskrse i posadi na nebesima u Hristu Isusu. 2:7 Da pokaže u vijekovima koji idu preveliko bogatstvo blagodati svoje dobrotom na nama u Hristu Isusu. (aiõn g165) 2:8 Jer ste blagodaæeu spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. 2:9 Ne od djela, da se niko ne pohvali. 2:10 Jer smo njegov posao, sazdati u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.

Filipljanima 3:7 No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi. 3:8 Jer sve držim za štetu prema prevažnome poznanju Hrista Isusa Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, 3:9 I da se nađem u njemu, ne imajući svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri;

Kološanima 1:15 Koji je oblije Boga što se ne vidi, koji je rođen prije svake tvari. 1:16 Jer kroz njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prijestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda. 1:17 I on je prije svega, i sve je u njemu. 1:18 I on je glava tijelu crkve, koji je poèetak i prvorodenici iz mrtvih, da bude on u svemu prvi; 1:19 Jer bi volja oèina da se u nj useli sva punina, 1:20 I kroza nj da primiri sve sa sobom, umirivši krvlju krsta njegova, kroza nj sve, bilo na zemlji ili na nebu.

1 Solunjanima 4:1 Dalje, braæeo, molimo vas i svjetujemo u Hristu Isusu, kao što primiste od nas, kako vam treba življeti i ugaðati Bogu, kao što živite, da bivate sve izobilniji. 4:2 Jer znate kakve vam zapovijesti dадосмо kroz Gospoda Isusa. 4:3 Jer je ovo volja Božija, svetost vaša, da se èuvate od kurvarstva, 4:4 I svaki od vas da zna držati svoj sud u svetinji i u èasti, 4:5 A ne u slasti želja, kao i neznabوsci, koji ne poznaju Boga;

2 Solunjanima 3:6 Zapovijedamo vam pak, braæeo, u ime Gospoda našega Isusa Hrista, da se odvojite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po uredbi koju primiše od nas. 3:7 Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer ne živjesmo neuredno među vama, 3:8 Niti zabadava hleb jedosmo u koga, nego u trudu i u poslu, dan i noæ radeæi, da ne budemo na dosadu nikome od vas. 3:9 Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama za ugled, da budete kao i mi. 3:10 Jer kad bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo da ako ko neæe da radi da i ne jede.

1 Timoteju 2:1 Molim dakle prije svega da se èine iskanja, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, 2:2 Za careve, i za sve koji su u vlasti, da tihi i mirni život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju. 2:3 Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našnjem Bogom, 2:4 Koji hoæe da se svi ljudi spasu, i da doðu u poznanje istine. 2:5 Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, èovjek Hristos Isus,

2 Timoteju 2:8 Opominji se Gospoda Isusa Hrista koji usta iz mrtvih, od sjemena Davidova, po jevanđelju mojemu, 2:9 U kojem trpim zlo do samijeh okova kao zloèinac; ali se rijeè Božija ne veže. 2:10 Zato trpim sve izbranih radi da i oni dobiju spasenije u Hristu Isusu sa slavom vjeènom. (aiõnos g166)

Titu 2:11 Jer se pokaza blagodat Božija koja spasava sve ljude, 2:12 Uèeæi nas da se odreèemo bezbožnosti i želja ovoga svijeta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svijetu, (aiõn g165) 2:13 Èekajući blažena nada i javljenja slave velikoga Boga i spaša našega Isusa Hrista, 2:14 Koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da oèisti sebi narod izbrani koji èezne za dobrijem djelima.

Filemonu 1:3 Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. 1:4 Zahvaljujem Bogu svojemu spominjući te svagda u molitvama svojima, 1:5 Èuvši ljubav tvoju i vjeru koju imaš ka Gospodu Isusu i k svima svetima: 1:6 Da tvoja vjera, koju imamo zajedno, bude silna u poznanju svakoga dobra, koje imate u Hristu Isusu. 1:7 Jer imam veliku radost i utjehu radi ljubavi tvoje, što srca svetijeh poèinuše kroza te, brate!

Jevrejima 1:1 Bog koji je negda mnogo puta i razliènijem naèinom govorio ocevima preko proroka, 1:2 govor i nama u pošljedak dana ovijeh preko sina, Kojega postavi našljednika svemu, kroz kojega i svijet stvori. (aion g165) 1:3 Koji buduæi sjajnost slave i oblijeæe biæa njegova, i noseæi sve u rijeèi sile svoje, uèinivši sobom oèiææenje grjeha našijeh, sjede s desne strane priestola velièine na visini,

Jakovljeva 1:16 Ne varajte se, ljubazna braæo moja! 1:17 Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka; 1:18 Jer nas dragovoljno porodi rijeèju istine, da budemo novina od njegova stvorenja.

1 Petrova 3:18 Jer i Hristos jedanput za grjehe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tijelom, no oživljevši Duhom;

2 Petrova 1:3 Buduæi da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i dobrodjetelju, 1:4 Kroz koje se nama darovaæe èasna i prevelika obeæanja, da njih radi imate dijel u Božjoj prirodi, ako uteæete od tjelesnjih želja ovoga svijeta.

1 Jovanova 2:1 Djeæice mojal! ovo vam pišem da ne grijeæite; i ako ko sagriješi, imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista pravednika, 2:2 I on oèiæea grjehe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta.

2 Jovanova 1:7 Jer mnoge varalice iziðoše na svijet koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u tijelu; ovo je varalica i antihrist.

3 Jovanova 1:4 Nemam veæe radosti od ove da èuem moja djeca u istini da hode.

Judina 1:3 Ljubaznil starajuæi se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno da vam pišem moleæi da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput dana svetima. 1:4 Jer se uvukoše neki bezbožni ljudi, koji su davno odreðeni na ovo osuðenje, i Boga našega blagodat pretvaraju u neèistotu, i jedinoga gospodara Boga i Gospoda našega Isusa Hrista odrièu se.

Apokalipsa 3:19 Ja koje god ljubim one i karam i pouèavam; postaraj se dakle, i pokaj se. 3:20 Evo stojim na vratima i kucam: ako ko èuje glas moj i otvori vrata, uæi æeu k njemu i veèeraæeu s njime, i on sa mnom. 3:21 Koji pobijedi daæeu mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojijem na prijestolu njegovu. 3:22 Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama.

Vodič za Čitaocu

Srpski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Rečnik

Srpski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

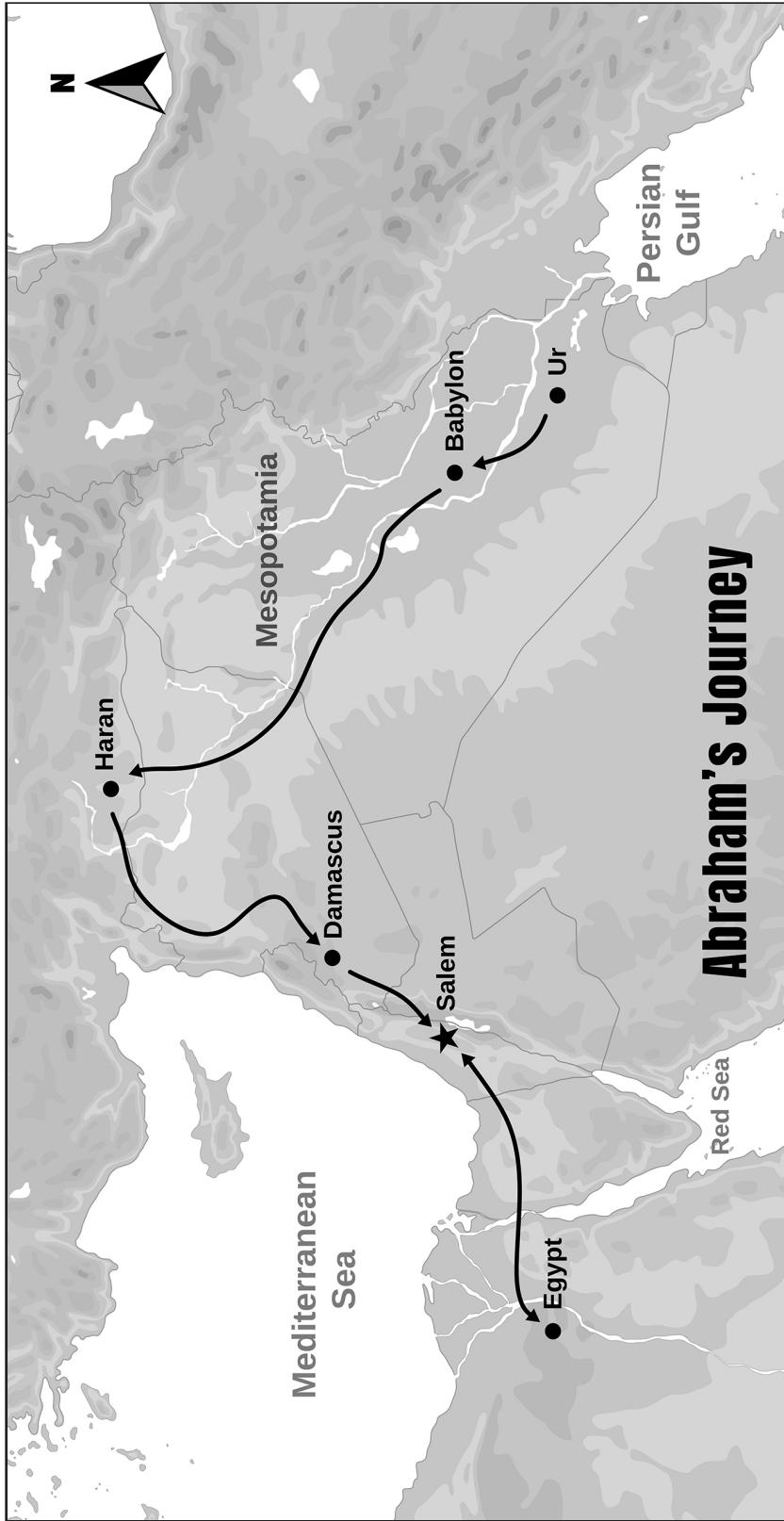
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

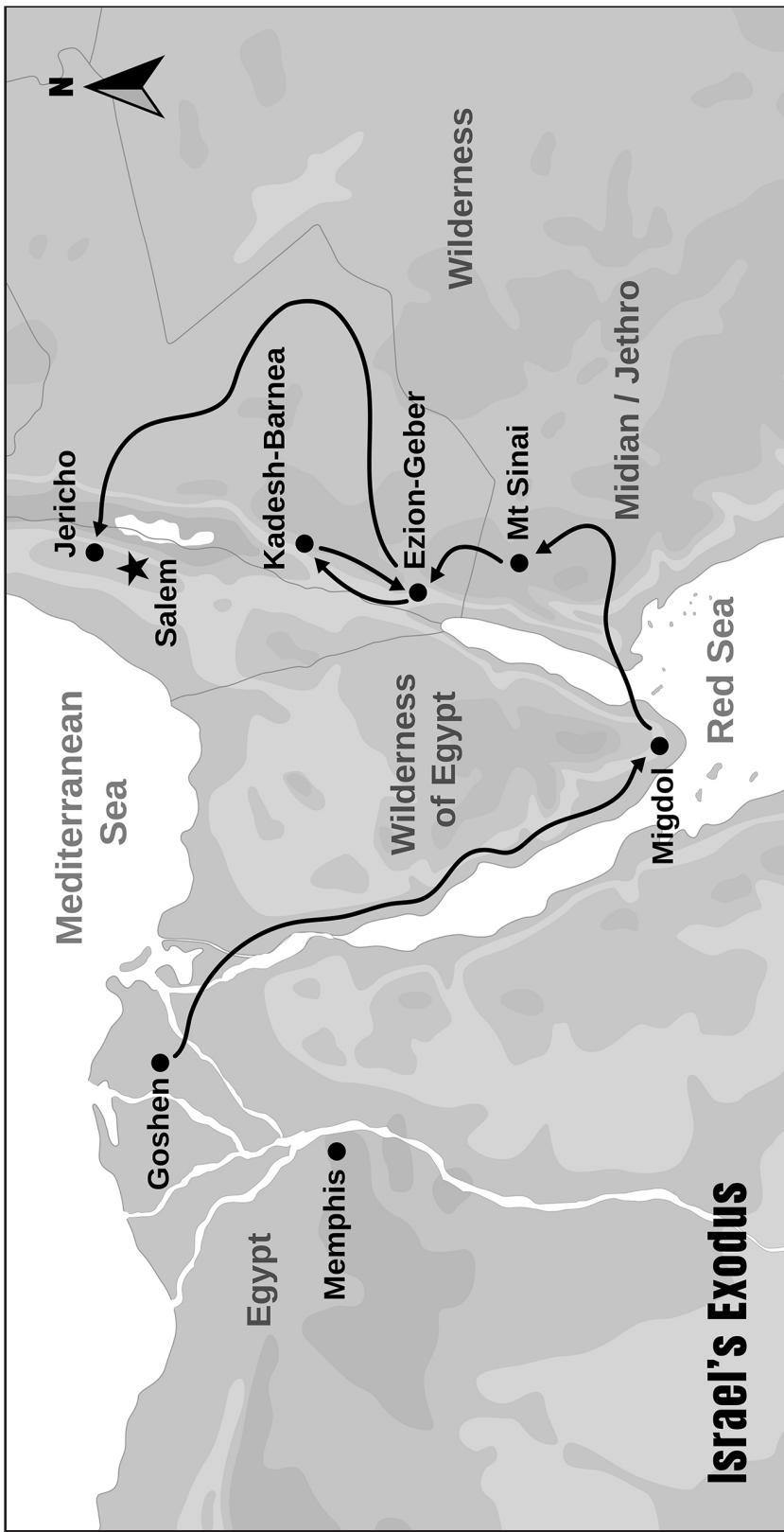
Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Abraham's Journey

Vjerom poslušaa Avraam kad bi pozvan da izđe u zemlju koju šećeše da primi u našnjedstvo, i izđe ne znajući kuda ide. - Jevrejima 11:8

Mediterranean
Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-
Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★

Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

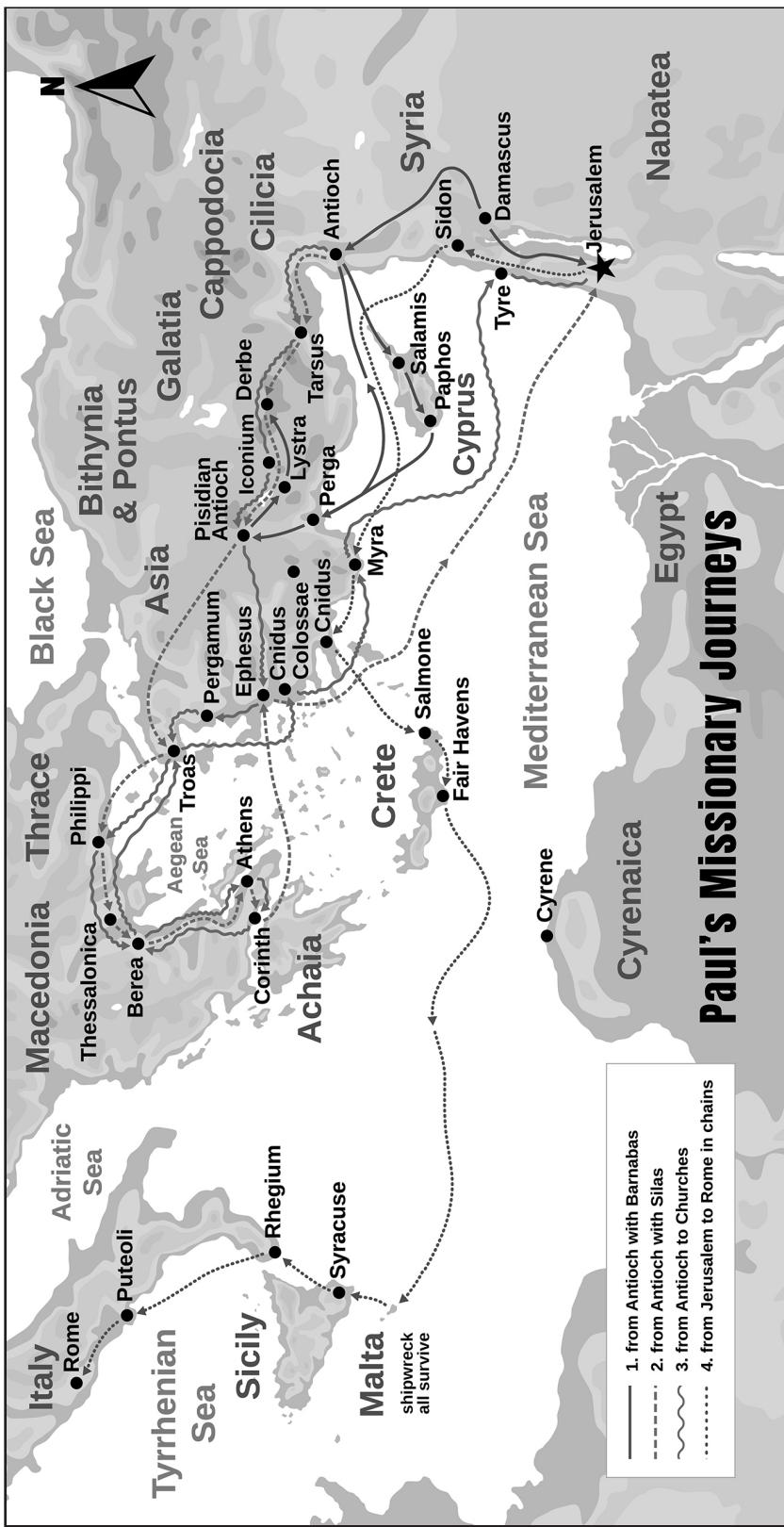
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Jer sin èovjeej nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge. - Marku 10:45

Paul's Missionary Journeys

Od Pavla, služe Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije, - Rimljani 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Srpski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Idite dakle i naučite sve narode krstet ih va imenem oca i sina i svetoga Duha, - Mateju 28:19

